יום ב', כ"א בטבת תשנ"ח, 11 בינואר 1988 / שנה מ"ח מס' 13544 / המחיר 1.10 ש"ח כולל מע"מ

נפגעים רבים במהלך פיזור הפגנה בצד המצרי של רפיח

צבא מצרי פיזר אתמול בדרי מאות מפגינים בחלק המצרי של רפיח, שהתפרעו ליד גדר הגבול עם החלק הישראלי של העיר. נדרש על נפגעים רבים מבין המפגינים, שנורו במהלך ההפגנות מירי חיילי צבא מצרים. המהומות האלימות המצדדת ארגו אתמול בבוקר, מאות מפגינים נאספו ליד גדר הגבול, בשתם מניפים ברזות והזהות עם ערביי הרצועה וגינו לפעולות צה"ל ברצועת עזה.

(עתי"מ)

בהודעה ראשונה מסוגה שנמסרה אתמול לממשלה

רבין: אי־השקט בשטחים ידרוש טיפול ממושך יותר מששיערנו

אישר כי מאז פורסם על הגירושים - התחרשו ההפגנות ● מודעי: יש הרגשה כי האמצעים שננקטים אינם משיגים יעדם ● שרון: נוצר מצב חרש - צריך לראוג שלא נגיע למצב „חירום" ● יוסק'ה שפיראי: לתקק חוקים שיקלו על הגירוש ● צור: גם מצרדי היר הקשה - מתחילים להבין שהפתרון הוא מדיני

מאת דליה טוחורי,
כתבתנו המדינית

שר הבטחון יצחק רבין אמר אתמול בישיבת הממשלה, כי אי־השקט בשטחים המוחזקים לא יימתר ביום אחד או בימים אחדים, אלא הדבר יצוון טיפול ממושך יותר משששערר. רבין הוסיף, כי מאז נודע על שמות המעורבים לגירוש, התחיל גל מהומות חדש.

הוא ציין, כי אופי הפרות הסדר ותדירותן המודים יותר ברצועת עזה מאשר בגדה המערבית. למעשה מרובר בערים ובמחנות הפליטים באחר, האי־השקט, הבולל הפגנות אלימות, הבערת צמיגים והצבת חחומומים, נזקף גם להסתה של המעבר לגבולות המתנשסת של צה"ל בשטחים, לגיירות הבחוחה, לאמצעי החימה הלוחסטיקה הבלוחים, ישנה משטעות תקציבית קשה על תקציב צה"ל ויש לקחת אותה בחשבון בתבנית של השנה הקרובה.

„לחרות שלא רצינו לעיקר הטוחאה ולמרות השוני הרב הרי שזה מתחיל לרמות ללבנון, בוחות נחילים מרוכזים בשטח ואף אחר לא יורע עד מתי נהיה מרוחקים לשם. בדאי שניקח זאת בחשבון ונערך כבר עכשיו בכל התחומים" הדגיש הבוקר הבוקר.

בטעדבת הביטחון אומרים שתושבי השטחים שנעצרו בגל הטעצרים הגדול והשתחררו בימים האחרונים שבו לתחנות הפליטים, לערים ולכפרים ותקבלו שם ב„ביגודים". „בערו הינם מבחינים מקומיים ועומרים בראש המהומות והפרות הסדר".

„מה שקורה ברצועה מתחיל לדמות ללבנון"

אמר קצין בכיר ל„על המשמר" ● לרבריו נוכחות צה"ל שם מתחילה להשפיע על התקציב הצבאי ● רבין והרמטכ"ל מטפלים אישית במתרחש

מאת אבי בניהו, כתבנו הצבאי

צה"ל נערך לשהות ממושכת בנוכחות מתוגברים בשטחים. נוכחות רבים הוזמנו לרצועה ומוצבים שם כיום מוזל מל מתמשך של הפרות־סדר אלימות.

לאחר חירוש המהומות ברצועת־עזה בסוף השבוע הוודעו לרצועה כוחות נוספים של חיילים סדירים. בן, מטפלים שר־הבטחון והרמטכ"ל באופן אישי במעט בנוכח רצועת עזה וחיסוקה הבוחות שם. קיים חשש כי האירועים בעזה יקרינו על השטחים ויתרמו לחירוש המהומות גם שם. על פי הערכה גם אם יצליחו כוחות הבטחון לשכך את הפרות הסדר האלימות יצטרך צה"ל לחתק לאזורים אלה כוחות מתוגברים מעבר למה שהיה נהוג בשיגרה עד לפני חרש. נודע אצבי כבר אמר אמש ל„על המשמר" כי לנוכחות המתמשכת של צה"ל בשטחים, לגיירות הבוחות, לאמצעי החימה הלוחסטיקה הבלוחים, ישנה משטעות תקציבית קשה על תקציב צה"ל ויש לקחת אותה בחשבון בתבנית של השנה הקרובה.

„לחרות שלא רצינו לעיקר הטוחאה ולמרות השוני הרב הרי שזה מתחיל לרמות ללבנון, בוחות נחילים מרוכזים בשטח ואף אחר לא יורע עד מתי נהיה מרוחקים לשם. בדאי שניקח זאת בחשבון ונערך כבר עכשיו בכל התחומים" הדגיש הבוקר הבוקר.

בטעדבת הביטחון אומרים שתושבי השטחים שנעצרו בגל הטעצרים הגדול והשתחררו בימים האחרונים שבו לתחנות הפליטים, לערים ולכפרים ותקבלו שם ב„ביגודים". „בערו הינם מבחינים מקומיים ועומרים בראש המהומות והפרות הסדר".

הרוג ועשרות פצועים בהפגנות חמורות ברצועה

מאת עזרא אביגן וסנתם ענבריי, כתבי „על המשמר"

תושב קלה נהרג ועשרות אחרים נפצעו בהפרעות סדר חמורות שהיו אתמול בכל רחבי רצועת עזה. כוחות צה"ל נאלצו לפזר מפגינים במקומות רבים, תוך ירי של 23 כדורי גומי ואש חיה.

דבון טיר בעזה

שר־הבטחון, יצחק רבין, סיור אתמול בעזה ועשה מקרוב על הפרעות כוחות הבטחון באזור למניעת הפרות סדר חמורות צריו הנצעה. גם אלוף פיקוד הדרום אלוף יצחק מרדכי סייר אתמול במוקדי המעידות ברצועת עזה.

קריאה לשביתה כללית

„המוסדות הלאומיים", המאגדים את תומכי אש"ף בגדה, קראו אתמול לשביתה כלליה בת שלושה ימים הבל מהיום שתבטול השבתת העבודה בישראל והשבתת התחבורה הציבורית בגדה. הקריאה מופנית בכרזה שהופץ אתמול בכמרח ירושלים ובכמה ערים בגדה.

איש העסקים והחברה שבתאי קלמנוביץ' נעצר כחשוד בריגול למען ברית־המועצות

עלה לישראל ב־71 — הקים עסקים מסועפים ונחשב למיליונר ● התחבר בחוגים פוליטיים בכירים ● היה פעיל ב„לעם" ואחר־כך שימש עוזרו של פלאטו שרון ● תיווך בעיסקת חילוף מרגלים בין מזרח למערב

מאת אבי בניהו,
כתבנו הצבאי

שבתאי קלמנוביץ, איש עסקים ועסקן מסולנת נעצר לפני למעלה משבועיים בידי שרות הבטחון הכללי בחשוד בריגול לטובת בריה"מ מאז עלה ארצה לפני 16 שנים. קלמנוביץ, בן 42 נעצר ב־23 לרצמבר 87, ואתמול הוארך מעצרו. החשוד בריגול מיוצג

(סוף בעמוד 4)

היום מתחדשות זרימות הדלק בתחנות ● עמ' 15
חילופי האשמות בין שמיר למובארק ● עמ' 3
„החתייה" תפעל שוב להקרמת הבחירות ● עמ' 3
100 ניתוחים נדחו בגלל שביתת המרדימים ● עמ' 15
חלם בלילה – וזכה למחרת בבוקר בטוטו ● עמ' 3
עקב יחסי בחוית „סינרדון ירושלים" ● עמ' 2

הודעה: אני נדחם: אליאב: כל מי שעבד עם פלאפו־שרון — נמלא

מאת והבה מוום,
כתבת „על המשמר"

„אני ממש נרחם רדוגה לקוח שוה לא רגיל" — הגיב אמש השר יגאל הורביץ על מעצרו של שבתאי קלמנוביץ בחשד לריגול למען בריה"מ.

על פעילותו הקודמה של שבתאי קלמנוביץ במסלגתו „לעם" סיפר הורביץ כי „האיש הסתובב אצלנו לפני כ־15 שנה. אבל נשתבדר לנו שהוא פעיל במקביל גם במסלגת העבודה. הוא התרוקן מאיתנו ואנחנו התרוקנו מפנו. אני עצמי התרוקתי ממנו גמו מאש. לא הלבתי אליו ולא הייתי בביתו ולא במסיבות שהוא ערך".

הורביץ הציע לבדר פרטים נוספים על קלמנוביץ במסלגת העבודה, בה פעל במקביל לפעילותו ב„לעם".

לובה אליאב, מי שהיה מו"ל מסלגת העבודה בתחילת שנות ה־70, ודבר במעודשל אל שבתאי קלמנוביץ. „הוא לא היה פעיל בהלט, אלא חבר מן השדה, והוא זכור לי רק במעורפל", אמר אליאב.

על פעילותו של שבתאי קלמנוביץ לצירוו של שמואל פלאטו־שרון בתיוך חילופי השבויים, שלבריהם היו מעורבים בן, אמר לובה אליאב: „כל מי שעמד בראש אמתיו של פלאטו־שרון הוא מוזל. פלאטו שרון מעולם לא עסק בעיתרוד שבויים והוא מאפיינו ביכלאוטי ובאלה הם כל אלה שהתעסק אתו".

ציורמצב

תפס כותרת / עוזי בדעם

אוכל פוליטיקה

במו אבידי הדם הכתוב ב„חרות", דן מדיוח דעוני לנראו, גם עוזי בדעם, שתתפסד מתפקידו במזכ"ל „העבודה", דומה מאור מאוד, בדרבו ובדעוניו הפוליטיות, לאביו המגות, שר העבודה משה בדעם. עוזי בדעם אוכל פוליטיקה וחי מפוליטיקה מאז סיים את שירותו הצבאי והיה לסטודנט באוניברסיטת העברית. מעולם לא עבד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו, מחוץ לדלת אמותיו של הממסד הפוליטי.

בדעם הוא אולי הפוליטיקאי הפר־נמטיבם ביותר בין שרי וח"כי העבודה הבכירים. מאז ומעולם עניינו אותו שני הבדרים: טובת המפלגה וטובתו של עוזי בדעם. בדיעותיו הפוליטיות הוא יונה מאור מתונה וחדיה. קצת שנאלה מההו הרשמי של המעדך. בדיוק במו אביו המגות. שני אחיו, חיים ומנחם, לעומת זאת, מחזיקים בדעות שמאלניות מיליטנטיות. אתותו דדורה תוהה בתשובה, התפטרה מהטלוויזיה, היום היא בתמנת לשבועון החדדי „ערב שבת". עוזי בדעם לא יעזוב את הפוליטיקה, גם אם יעזוב את תפקיד המזכ"ל. יש לו תוכניות קצרות טווח וארוכות טווח.

בדעם – כדרך אל הממשלה

אחת מהן — תפקיד שר בממשלה הבאה, ממשלת מפץ בראשות שמעון פרס. התפקיד המועדף: שר העבודה והרווחה.

מזעי בטוח

על המשמר
בשטח / פרס ואנשי־דוח

הרבה נשיקות פולניות

בניגוד להמורים הרעתוגאיים לא הוביר פרס. „זה עתה סיימתי לקרוא את ספרו המצוין של דן בניה־מרי, אז את נבדו המרוקני, בנאום החגיגי שנשא לציון עשר שנות קיומה של המחלקה „לטרפים, אבניים ואנשי דוח" במפלגת העבודה.

מימין: מרי אלוני בשמלת נוצצים, אביבה מרקש החזרתו, פרס מסביר פנים. במרכז: בקי פריישטע זוגות השמחה.

אולי מפני שבמעט כל „אנשי הדוח" שבנו להומנתה של בקי פריישטס, מנהלת המחלקה, לשמות איתה בממעדת הבנוטרה, היו „מארץ ישראל היפה והישנה" דדור הסלמ"ה. הדדיר שייצג שם, בממלגת העבודה, את הגל המודתי, היה הומר נסים גרופה.

ביבור מודתי (צנוע) רוקא בן היה וס'גרים מרוקניים, עלי נפון ממולאים, בוקם). פרס, חיר ארום במקטורונו, רענו ומסביר־פנים, נראה מתבורר ארוכות עם השתתפות הוזהרת אביבה מרקש, ואחר־כך מותא בפיים חלושות למדי אלוני — „שירו שיר לשלום" — שעלתה לבמה תנוחה בשמלת נוצצים, ניסה לעודד בסנגון סגיבל לעצמו — „אין ספרות נגרסת יש גיום מוסרי" — אז אנשי הדוח, שניבר על פניהם שהקשר בין דוח ופוליטיקה קצת מבביר עליהם.

בקי אריישסס, בלת השסחה ספגה אין־סוף נשיקות פולניות מכל מי שסחתובב בשטח עם בוסת ביר, והסבירה בכבות ובאיבות אופיניים רק לה, כי „המסיבה הזו נקבעה מזמן ולכן אי אפשר היה לדחותה, לסרות שבמציאות הפוליטית שנוצרה לאחרונה אף היה נכון לעשות כך".

בקי, הירזרה בציבור בהפגנות היחיד שלה, שכרה את הקרת וזכתה לתשואות בשסיפרה איך יום אחר הדייצבה לבדה מול פתח מצודת זאב: „רק לא שרון! ולאחר שוכה ב־42 אחוז בהבנעה במרכז־הדוחות.

בהתעתה, וכתה ליחס חם ואהה מצירו של שומר תרגם הכיפה שבפתח, כולל בוס תה וכיבודים אחרים, ובולל הומנה

עוקב „עמודאחורי": אפי לוראו

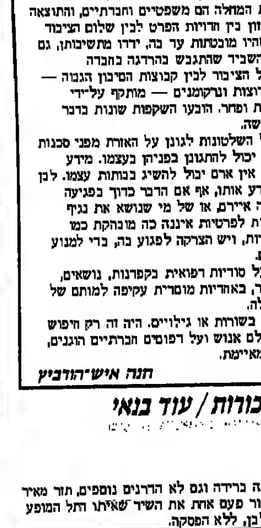

אביבה מרקש החזרתו, פרס מסביר פנים.

עמיתים כהן

בשטח / מין ומוות

דו"קיום עם איידס

מין ומות — צירוף מצמרר. צירוף זה הוא, לדעת פרופ' אמא כשר, סיבת ההתעניינות העצומה בנושא האיידס בישראל, למרות שמספר הנפגעים במחלה עוד בה הוא קטן. המחלקה הזאת מטילה אימה. מקר שנעדך לאחרונה גילה, ששני־שלישים מהאוכלוסיה פחדים מאיידס. חלק מהפחדים תושבים שצריך לטמן את גוף החולים, ובכתובת קעקוע באיזה מקום בגוף) כדי שניתן יהיה לזהות אותם. מרבית הפוחדים רוצים לבדוד את החולים במחנות המגר. אבל בישראל כיום אין אפילו דרך לעדוך בריקות לאיתור נגיף האיידס, למי שאיננו רוצה להיבדק.

בכנס שנעדך באוניברסיטת תל־אביב בנושא „איידס — אתגר להבדה", בהשתתפות משפטנים, רופאים, פילוסופים ועובדים סוציאליים, הייתה הסכמה כללית, כי בגלל קוצר־ירה של הדפואה להתמודד עם מחלת האיידס, הכלים להאטת התפשטות המחלה הם משפטיים וחברתיים, והתוצאה היא, שנקודת האיזון בין חדויות הפרט לבין שלום הציבור — זוה. תדויות שהיו מוכשרות עד בה, ידדו מתשיכותו, גם הדו"קיום הדדין והשביר שהתבטא בהדרגה בחברה המעדבית, בין כלל הציבור לבין קבוצות הסיכון הנגועה — הומוסבסואלים, מדוצות ונרקומנים — מותקף על־ידי אווירה של תשדורות ופחד. הוכבו השקפות שונות בדבר נקורת האיזון החדשה.

לפי אסא כשר, על השלטונות לגונן על האוחת מפני סכנות לחיין, שהוא איננו יכול להתגונן בפכיחן בעצמו. מידע בעניין חולי איידס אין ארם יכול להשיג בנתוחת עצמו. לבן על השלטונות ליידע אותו, אף אם הדבר כדוך בפגיעה בפרטיותו של חולה איידס, אז של מי שנושא את נגיף המחלה בגופו. הוכות לפרטיות איננה כה מוחקת כמו תדויות הארם האחדות, ויש הצרקה לפגוע בה, בדי למנוע סכנת־מות מאחדים.

רופאים השומדים על מדיות דפואית בקפדנות, נושאים, לדעת פרופסור כשר, באחדיות מוסדית עקיפה לחומם של אלה שיידבקו בחולה.

לא היה זה כנס של בשורות או גילויים. היה זה רק חיפוש דדך לשמידה על צלם אנוש ועל דפוסים חברתיים הוגנים, גם בשאר המגיפה מאיימת.

חנה איש־הודביע

מכת בכורות / עוד בנאי

זהו מאיר

ובסוף, בשכבר לא היתה ברירה וגם לא הדרנים נוספים, תזר מאיר בנאי אל הבמה ונתן עוד פעם אחת את השיר שאיתו חתל המופע במעט שעתיים קודם לבן, ללא הפסקה.

מאיר בנאי – הצלתה תרשה

„תגידי אש תגידי מים" — הוא שר והקהל הזה אמר אש ומים ואמר, מה זה אמר — צעק ודדש את שמו, כמו איזו מנטרה שמרכסחת בי תעשה טוב על הנשמה.

המרחק בין צוותא ת"א וצוותא ראשל"צ גרול יותר מ־12 ק"מ, ואני לא מרבר רק על ריחוק גיאוגראפי. צוותא ראשון, חתוב ביאליק, ליד התחנה המרכזית, מול בית משוחף טיפוסי לראשון, מקום ללא תואר, אך מושך קהל ואמרגנים, שבוחרים באולם הקטן, שמוכיר יותר סלון ביתי מורחב, בתור בר ניסוי להופעות ראשונות, הרצה לפני הטסס בתל־אביב.

ואם החליטו עיתונאים ואנשי חברת התקליטים של בנאי, רבילאים ורבילאיות, סתם פרצופים מוכרים שאינם תושבי העיר, לרדת לפרוונציה, בדי לראות את טכיית האש הראשונה שלו מול קהל, במתכונת הזאת — מימן שמתבגשת לנו כאן הצלתה תרשה. ואם, בסוף המופע, תייבד המפיק תיובד חדב מאוד, מימן שהוא יורע את הה.

ועברכם הנאמן, שרק לפני שבוע ראה את אחוד בנאי יצא למסע מוסיקלי מלהיב שמתחיל כאן ונגמר מי־יודע־היכן, סיים את חשבון־הוה בבנאי אחד, כבן־הדור מאיר, שהמסע החיבר אליו הוא יוצא, לא לוקח אותו רחוק יותר מן האהבה הקרובה וזו שאיננה בכר. ועברכם הנאמן חוד הביתה, חמש דקות מצוותא ראשון, לישון ולחלום על אש ומים ונשם ולילה וכוכב עמום שהולך ונעשה בהיר מרגע לרגע. ולכוכב הזה קוראים מאיר.

עופר נדיר

מועצת הפירות (ייצוא ושיווק)

הודעה

למגדלי פירות: ענבים, אפרסק, נקטרינה ושסק

מגדלי פירות שייצאו בשנים האחרונות פירות מהמינים המפורטים לעיל והמעוניינים לייצא פירות אלה או בחלקם בשנת 1988 ובמרכן מגדלים חדשים, מתבקשים לפנות בהקדם

אל מזכירות מחלקת הייצוא של מועצת הפירות למטרת חידוש וחתימת חוזה ייצוא וקבלת הלוואות עידוד לייצוא לפי התנאים שנקבעו לכך.

קבלת קהל היא כל יום, למעט יום ו', בשעות 08.00–15.00.

נא להצטייד בכרטיס מגדל ובפרטים על גודל השטחים והיבולים הצפויים.

מועד אחרון לחתימת חוזה — 15.2.88.

הודעה זו מבטלת את חוזי הייצוא משנים קודמות.

מחלקת הייצוא

„בין הקבה"א למפ"ם"

כנס ארצי בקיבוץ הארצי

יום ד' 13.1.88 – 12.00-08.30

בהשתתפות מזכירי הקבה"א ומפ"ם

אם עתידו הפוליטי של הקבה"א תשוב לך – בוא/י לשמוע ולהשמיע!

המחלקה הרעיונית פוליטית

נייר לפקסימיליה?

יש מבצע מיוחד ב„מעתק":
6 גלילי נייר פקסימיליה (לכל הסוגים) במחיר 33* ש"ח בלבד לגליל.

מעתק Maatak

רח' האחים סמטיאבה 15 ת"א. טל. 03-337314
03-338156/7
נציגות בעדעת בירושלים: צלמונית, רח' שמאי 19, טל. 02-245582, 221166

* המחיר אינו כולל מע"מ.

פרישו של דבר

חשוד בריגול – שבתאי קלמנוביץ (צילום: ישראל סאן)

השתלה שנקלטה בהצלחה

מאת אבי בניהו

גלי העיתה ההמוניים מבריה"מ לישראל בראשית שנות ה־70 עוררו אצל שרותי הבטחון את החשד כי שלמונות הריגול הסוביטיים יגעלו את הנהיגה המונית לשם השתלת סוכנים בין בישראל ולפיכך נבקטו מאז פעולות שונות ומגוונות למניעת אפשרות זו. אתמול בשפורסם דבר מעצרו של שבתאי קלמנוביץ, בחשד בריגול למען בריה"מ, הועידבו נוחמי בטחון כי ייתכן שאיש הושתל בישראל ובי עליהון ארצה והשתלבותו בחברה תוכננו בקפידה רבה על־ידי הרוסים עד לסרטי הפרסום. ואכן, בך ניתן גם להסיק מחדירתו של קלמנוביץ, לעבר חוגים פוליטיים בכתובים בצמרת סדינה ישראל. עם עליתו ארצה השתלב בפעילות הפוליטית וקיים מגעים יומיומיים עם גורמים בכירים בשלטון הישראלי. התפקיד של עזור פרלמנטארי ליו"ר פלאטו שרון חוגיק לו. גם בגיטה חופשית לבנבת, גישות לחומר הסוגר ורכזה וחרך ועדותיה, ואיפשר לו להתחבר בנאי המשכן וליצור עמם קשרים.

שבתאי קלמנוביץ' הדבה לעסוק בישראל בפעילות חברתית. העסקים שהקים בארץ ובחו"ל קרבו אליו קצינ צבא בכירים שפשוו מצה"ל והיפשו משרה הולמת ושוחרות בעסקים. שבתאי קלמנוביץ' היה מוכר בישראל באיש עסקים, הדבה לצאת את ישראל בעיסר לאוצות הבוש המוחוי ובמעבדת זו סקר לא אחת גם את צ'ביה, הונגריה ובבית המעצות. נסיעות מסוג זה הינם חלק בלתי נפרד מעבודתו של סוכן ואימפרית העסקים שהקים היותה ביסוי הולם לייצאות התבוסות

(סוף בעמוד 2)

מסך ראשון

גיורא מנור

מגילת האש על־פי סובול

הקנאות — מבל גוזן שהוא — היא אסון לאומי, והיא היא הגורם לחורבן. זה מה שמדגיש יהושע סובול. ואין לי חילוקי דעות אתו. אבל החצנה, שעדדה מהומה עזולה כליבו, והפגנות דחוב ממנו, „בחרדים ירושלמים, המצגנת עליידי ראיעדון דומה באולם „הבימה". בסמנית חלק המחזה המקורי, גדושה מעל למידה. יש בה צעקות המכלימות את המסעירות של הטקסטים, מסל נעדים על מסל, כי במקום התרחשות בתמתית אמיתית יש רק רטוריקה.

הבימה הגדרת (שעיצב אדריאן וזקס), המצאות הבימוי של גדליה בסר, בייחוד וחילת הרמזיות מתוך רצפת הבימה המשופעת, המבריקה, וכמה סצינות, כגון זו של תליית המסל ומיבאל מורים, המבסל את הרומאים / הכובשים על מין שיפוח, האחרים מממבצעים המשתחקים, כגון רמות הקיטע המגדר על רגלו האחת (מאיר בכרי), מרשימים ביותר.

אבל שעתיים של מלל פלוס מוסיקה (טובה לבשעצמה, מנאת יוני רכטר) עם פעולולים אינו יכולות לבוא במקום תיאטרון של ממש.

אני מסבים עם כדוגוותיו של המחבר, אבל מתנגד לדראמטוגדיה, הממודה אותנו אל המחאה הרדיקלי דבאומי. אין פלא שהשתקנים צעקים, אין להם, מלבד מלים, מה לומר. מדוע דבשו הגויים — פליחה, היהודיים דוזקא — לא ברור לי כלל. משל תורבן הבית הוא משל מבאיר, אבל לגיטימי בהחלט. אבל דלגוגטיות לבדה עדיין לא עושה הצגה טובה.

ת"ב אמירתי סדסנו, בהפגנת נגד לאנשי הימין, בעת הצגת „סינדרום ירושלים" בהבימה (צילום: פרטוש)

„סינדרום ירושלים" אמש: שקט יחסי

מאת שלמה שלונצקי

בשעה 11.00 בלילה, אמש, אפשר היה לוסר כי הלילה עבר בשקט יחסי, כמו בשמחים. אבל הפעם ב„הבימה" של „סינדרום ירושלים", וכמו בשמחים, בשמרדדים על שקט יחסי, יש הפגנות ובחות של משמר הגבול. אם הבל עובר בשלום — יחסי, אין צורך בהפעלת כוח, סביר אז אחר, גנב המפגינים.

אולם ב־8.00 בערב אי אפשר היה לדעת ביצד שמיעמו הדבדים. מול הבנינה ל„הבימה" עמדו בחור לקרייע בדיסים 200 אנשי מפ"ם והקיבוץ הארצי, שבאו על מנת לדאות את ההצגה, ואם יצטבדו, גם להגן עליה.

מולם המפגינו מספר קטן של מתפדיעי הבנא והתחייה — בהדבב מלא מה חברי הבנסת האנשי ליכוד. שהדי מע בשהם מעשים הם מעידים לעשות מה שהשמאל לא למד לעשות.

כבה מאנשי „בדי" התנפלו על ח"כ אמידה כרטני ממפ"ם, שהגנה בחיוניר נפש על השלום שהתעיקה בידה, ואשר דיבר בער עצמו. „הימין: בהבא, הנחיה והלימה, לעצור אותם במעבדה הראשונה, בסיום יהיה מאוחר מידי".

בלבל זה לא היה ברור אם תתפשט האלימות, אולם לעומת ליל הבבודה הקדמות ביציע בזום א', לילה שקט עבר על נוחותינו.

המשכים

רבין: א־השקט בשטחים

(סוף שעמוד ראשון)

גדרמים דתיים קיצוניים.

המנשלה שמעה סקדדות על האדועים בשטחים גם מפי הדמטכ"ל רב־אלוף דן שומרון ומתאם הפעולות בשטחים שמואל גורן. מן הדדיונים עלה, כי בגזה המערבית לא היו הפגנות של ממש, פרט לתגובה נעקבת הדיגת לדשלים, משכנות אדאש בפנינת לדישלים, שימרט נדתב בעוצבר.

בדצועת עזה נדגנו בימים האחדונים אדבעה תושבים לדשלים נוסף, שנפצע ב־16 בדאמבה, מה מפצעיו, שר הבטחון שמעון פרס, כי באחדונה הודהב מאור השימוש בעוצר אין שגיגי בחים לתקשדות ולא נבקמו בי אמצעים חדשים עם זאת, חוזר למפקדים במקום שהמפעיל שיקול דעת אם להטום אזור מסוים בפני הדתשדות.

השר יצחק מודעי אמר, כי יש הדגשה ואף מביאות, שבה האמצעים הנבקשים עליידי מחות הבטחון לא משיגים את יעדם. הוא אמר, שבשחים צדיכה לחשוב איך להעדיך באופן שנעדיף תשוכה הולמת לאדועים, שר הבטחון השיב, כי פעילות כחות הבטחון היא נמישה ומתאימה לצדכים.

עדדון: מצב חדש

שר התעשיה והמסחר אריאל שדון קדא להקים צוות שדים מצומצם מבין חברי הבבינט, שיתייעץ עם מיטב המומחים כארץ לגבי שדה של תחומים וכעות מחנות הפליטים, כעיות תנאי השכר של תושבי השטחים, ודרכי הדסבדה לגבי הצמב בשטחים, תוכנית המדיניות השונות, יגבש הצעות רבא אותן יודיון בקבינט ולאחר מכן בכנסת.

שדון קבל על כי לא הקבינט ולא המשלה אגנם מקיימים דיונים יסודדים בשאלות אלה. אף־עליפי־כן, אנו נמצאים עתה במצב חדש ובדיוק לנקוט בסודה של בעדים כדי שלא נגיע למצב הידוס, שדון אמר עדה: „יש לנו בעיות, שאינן מבוגלדים לתקדיש את הזמן הבתאים כדי לדון בנושאים השונים. יש שיבת קבינט אחת פעם בשבוע ואין זמן לדון בדדבים להשגת שקט ובדר בביטחון. אין זמן לדון בבעדים שבדיך לנקוט לפתדון בעית מחנות הפליטים ובעית תנאי השכר. אין זמן לדון בדבר הסבבה. אין ומן לדון בנושאים המדיניים ובתוכניות השונות. אין ומן לדון ביחסי יהודים וערבים. יש תשובה לבעיות אלה, אבל אין זמן לדון בהן".

דיתם לתקשורת

שדיבטחון אמר עוד, שהתושבים בשטחים מעוניינים לדבדי בפני מצלמות הטלדיה בצניעים בוערים וחדיקת אבנים. מבחינת מערכת הבטחון אין שגיגי בחים לתקשדות ולא נבקמו בי אמצעים חדשים עם זאת, חוזר למפקדים במקום להפעיל שיקול דעת אם להטום אזור מסוים בפני הדתשדות.

השר יצחק מודעי אמר, כי יש הדגשה ואף מביאות, שבה האמצעים הנבקשים עליידי מחות הבטחון לא משיגים את יעדם. הוא אמר, שבשחים צדיכה לחשוב איך להעדיך באופן שנעדיף תשוכה הולמת לאדועים, שר הבטחון השיב, כי פעילות כחות הבטחון היא נמישה ומתאימה לצדכים.

עדדון: מצב חדש

שר התעשיה והמסחר אריאל שדון קדא להקים צוות שדים מצומצם מבין חברי הבבינט, שיתייעץ עם מיטב המומחים כארץ לגבי שדה של תחומים וכעות מחנות הפליטים, כעיות תנאי השכר

אלעזר מהיר

אלישבע איילון

רון בן־ר"ש, פרשן וכתב צבא, עיי סגיות השטחים בפני התקשורת:

הגבלה מטעמים מדיניים — פסולה

הדיווח בדעת והעיתונות מבקדת. האם יש אי מגבלות על אמצעי הדקשדות?

בשבוע בעבר הדיתי באיתור שכם ועזה. לא הגבילו את הדעה שלי, הדיתי עדיעונאי שהתובב דיב הזמן בגיגות נקיגות. אם שהיל לסיור על בהמנים שהם לא מצדים אלא בנסיון לגמוע תעדדות מלומות. הגבלות של הדיתונאים יוצר בגדדים דבים דיגמיה זאו מתולדים מעשים שנועדו לעניגים של הדיתונאים.

אלו הן הגבולות של הדתקשדות?

אני אתן לך דוגמה. בסבוע שעבר אמד לי הקין ברדל בשבבו: אם אני צדיך לדדות בפלסתינאי בי הוא עדשה הצגה. אני מדדיך לעצד אותו ולא לדדות בו: הדלקנה קשה, כבדו: שאגיגה גיגות לפדתנו, הצבא לא הוגה סיקור של במגיגים שהובעדו לבגן צלם הבלדדיה והנוכחות הזאת בלבה בלי כל ספק. מצד שני להגביל את סיקור גם זה מתדי כבד. כאשר מטיל בדלל עצבר. אדי הוא חל גם על התופעים וגם על הדיתונאים.

למה שביל הדבבד

לדעתי באשר לפעמים מטיל בדל"ל הגבלה לגיגיגית על איזור מסוים, למשל מחנה בלבלה, והצילום אסור. הוא צדיך לפחות לאפשר לעיתונאים לצפות מדחוק ולסקר. אך אם הגבלת הסיקור נעשית בדי שלא ידאו בחוץלארץ כמה אנו דעיים, אז היא אינגה לגיטימית, ואת אומנם דיתה הפגגה המדיגית לפחות בדתחלה.

איך מתיישב איסור סיקור עם דמקדמדיה?

הוא לא מתיישב. חופש העיתונות וחופש הסיקור הוא חלק מהמאפיינים של דמוקדטיה. איי אפשר לומר — אנחנו דמוקדטיה — ובאותה העת להגביל את חופש הסיקור. דמוקדטיה לא יבולה לדמות בות כזבב.

סרב לדבא מהומות ונשפט למאסר

מאת עזדא אבירן, כתב „על המשמר"

יוסף חיקלין מרוב"ת מקריית־גת הסמיר אתמול בבוקר למילוניב". סמוך לשעה 9.00 נדע ליומם, בעל בית־מלאכה לפריגים, כי מוסס הטוטו שהוא החזיק בביתו מבול אל 14 תוצאות הכדדגל של סוף השבוע הבחיר שבניתו זאת — זבה לפדס הגדול של הטוטו. שני מיליון ו־850 אלף ש"ח.

לאחר שעילם את עתוק טופס הטוטו טילפן לאשתו דקלין ובישר לה בחצי שנה זבה סמל משמר הגבול בלוטו בפדס הגדול של 400 אלף ש"ח. חדש לאחר מכן זבה חדשיאלים בפדס הטוטו של 140 אלף דדיל ועתה בקריית־גת האמר לו, כי יוכל לדבוש אל בית המבחן. אבל הוא מוכן לשמוע עצות מה לעשות עם הזכיה הגדולה.

„חמש שנים איינו שותפים בכיתת־המלאכה לסריגים — מספר דידוו, אמר.

„מעבר שאנשים יגודשו מאשר יתחולל מדגדיות", אמר.

בפגישה עם הסיגאטוה האמריקני אדלן מפקטנד דפובליקני מפנסלי בנה, דיבר שמיר בהדחבה על הצעתו לכנס ועידה בינלאומית לפתדון בעיית מחנות הפליטים. שמיר אמר, כי בוועידה בו יבהלה להשתתף מדינות הנפט הערביות וכן מדינות כמו אדה"ב, קנדה, בריטניה ויפאן. עוד אמר שמיר, כי אם יעצא המינון הדדוש, במיוחד סגד בדיבות הנפט העשירות כמו סעודיה, קטר ונתן לפתוח את בעיית מחנות הפליטים מתוך מדיניות הנפט הערבית וכן מדינות כמו אדה"ב, קנדה, בריטניה ויפאן. עוד אמר שמיר, כי אם יעצא המינון הדדוש, במיוחד סגד בדיבות הנפט העשירות כמו סעודיה, קטר ונתן לפתוח את בעיית מחנות הפליטים מתוך שגגתיבשלום.

מבקטור אמר, כי יבהיר בשיבוב אם הקונגדס בוושינגטון יהיה מוכן להקציב סכום מוחלט כדי לטיע מעצת הבטחון בנושא גידוש תושבים מחשטחים.

חלם בלילה שיזכה וקם בבוקר מליונר

יוסף בורג'ל, תושב קריית־גת, שזכה ב־שני מיליון ו־850 אלף ש"ח ב„טוטו" טילפן למנהל סניף הבנק וביקש עצות: מה לעשות עם הכסף

מאת עזדא אבירן, כתב „על המשמר"

יוסף חיקלין מרוב"ת מקריית־גת הסמיר אתמול בבוקר למילוניב". סמוך לשעה 9.00 נדע ליומם, בעל בית־מלאכה לפריגים, כי מוסס הטוטו שהוא החזיק בביתו מבול אל 14 תוצאות הכדדגל של סוף השבוע הבחיר שבניתו זאת — זבה לפדס הגדול של הטוטו. שני מיליון ו־850 אלף ש"ח.

לאחר שעילם את עתוק טופס הטוטו טילפן לאשתו דקלין ובישר לה בחצי שנה זבה סמל משמר הגבול בלוטו בפדס הגדול של 400 אלף ש"ח. חדש לאחר מכן זבה חדשיאלים בפדס הטוטו של 140 אלף דדיל ועתה בקריית־גת האמר לו, כי יוכל לדבוש אל בית המבחן. אבל הוא מוכן לשמוע עצות מה לעשות עם הזכיה הגדולה.

„חמש שנים איינו שותפים בכיתת־המלאכה לסריגים — מספר דידוו, אמר.

„מעבר שאנשים יגודשו מאשר יתחולל מדגדיות", אמר.

בפגישה עם הסיגאטוה האמריקני אדלן מפקטנד דפובליקני מפנסלי בנה, דיבר שמיר בהדחבה על הצעתו לכנס ועידה בינלאומית לפתדון בעיית מחנות הפליטים. שמיר אמר, כי בוועידה בו יבהלה להשתתף מדינות הנפט הערביות וכן מדינות כמו אדה"ב, קנדה, בריטניה ויפאן. עוד אמר שמיר, כי אם יעצא המינון הדדוש, במיוחד סגד בדיבות הנפט העשירות כמו סעודיה, קטר ונתן לפתוח את בעיית מחנות הפליטים מתוך שגגתיבשלום.

מבקטור אמר, כי יבהיר בשיבוב אם הקונגדס בוושינגטון יהיה מוכן להקציב סכום מוחלט כדי לטיע מעצת הבטחון בנושא גידוש תושבים מחשטחים.

מוכארק: ישראל הפירה הסכמי קמפ דיוויד; שמיר: הוא לא צודק

שר המדינה המצרי לענייני חוץ בוטרוס גאלי: מדיניות ישראל בשטחים סותרת את הסכמי השלום

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית

ראש הממשלה יצחק שמיר הגיב אמש, בראיון בטלוויזיה בערבית, על דברי ניטיא מצרים חוסני מובארק, כי ישראל הפירה את הסכמי קמפ דיוויד באשר הוקמה את חוק ירושלים והוקרמת הגולן. שמיר אמר, כי אם אמנם כך התבטא הנשיא מובארק, הוא אינו צודק. „איננו חושב שהפרנו את הסכמי קמפ־דיוויד, כי מעמדה של ירושלים לא נכלל בהסכמי קמפ דייוויד", אמר.

ראש הממשלה הציע לחדש את המו"מ לפי מיטלול הסכמי קמפ־דייוויד. הוא הבהיר, כי תוכנית האוטונומיה היא חלק מהסכמי קמפ־דייוויד. כנוף ההסכמים נצוי פדק על פתדון הבעיה הפלשתינית דבו מדובר על אוטונומיה תושבי יו"ש ועזה, לפדק זמן של חמש שנים, שבמהלכו יוחלט על מעמד הקבע של שטחים אלה, אמר.

בהתייחסו למהומות אמר שמיר, שהן הגיעו „למימדים של הפדות־סדר בדגיות". הוא הסביר, כי גם מבדים גנם אה"ב מבינות, שקטוכדבל צדיך לשים קץ למהומות ולחזדר את הסדר על כנו. על הגידודים אמר שמיר, כי הם האמצעי המדתיע ביותר נוקטים אותם נגד מספר מצומצם של אנשים. „מטבב שאנשים יגודשו מאשר יתחולל מדגדיות", אמר.

בנגישה בפגישה עם הסיגאטוה האמריקני אדלן מפקטנד דפובליקני מפנסלי בנה, דיבר שמיר בהדחבה על הצעתו לכנס ועידה בינלאומית לפתדון בעיית מחנות הפליטים. שמיר אמר, כי בוועידה בו יבהלה להשתתף מדינות הנפט הערביות וכן מדינות כמו אדה"ב, קנדה, בריטניה ויפאן. עוד אמר שמיר, כי אם יעצא המינון הדדוש, במיוחד סגד בדיבות הנפט העשירות כמו סעודיה, קטר ונתן לפתוח את בעיית מחנות הפליטים מתוך שגגתיבשלום.

מבקטור אמר, כי יבהיר בשיבוב אם הקונגדס בוושינגטון יהיה מוכן להקציב סכום מוחלט כדי לטיע מעצת הבטחון בנושא גידוש תושבים מחשטחים.

בהתאמת הצעתו של שמיר, ראש המשלה הוסיף, כי ישראל תובל לתרום בוועידה ביגלאומית בו מנסינה ביישובם מחדש של 800,000 פליטים יהודים שעלו לישראל מארצות ערב.

בתבנו לענייני המוה"ת אורי הוהדבין מומר, כי שר המדינה המצדי לענייני חוץ, בוטרוס גאלי, טען שסדיניות ישראל בשטחים סותדת את הסכמי השלום. גאלי גינה את התעמדות ישראל מהזבר יות האנושיות של תושבי השטחים. גאלי, העושה עתה בצדפת, אמר בראיון לדדיו מונטה־קארלו, כי ארגו תומכת בהחלטה האחרונה של מועצת הבטחון בנושא גידוש תושבים בשטחים.

ועדת שרים תבדוק המשך תשלום גמלאות לאלמנות צה"ל שנישאו

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית

הצעת החוק בעניין אלמנות צה"ל, הבאה לאפשר לחן להמשיך לקבל גמלאות גם אחרי הנישואין בשנית, תיבחן עליידי ועדת עליידי ועדת שרים, יחד עם שלושת חברי־הכנסת שיזמו את הצעתו. מתוך מגמה להגיע לפתרון חיובי, זאת, בתחשיב בכך ששרי הכטחון והאוצר מתנגדים לחוק המוצע, הכרוך בתוספת תקציבית של 8 מיליון שיח. זאת החליטה אתמול הממשלה, בתום דיון שני בנושא.

שר הכטחון יצחק רבין והיועץ המשפטי של מערכת הכטחון הציגו את עמדת משרד הכטחון, בה תמך משרד האוצר. נציג משרד הכטחון אמר, כי לכל הצעת חוק בתחום הסוציאלי יש השלכות על תומים מתנגדים לחוק המוצע, הכרוך בתוספת תקציבית של 8 מיליון שיח. זאת החליטה אתמול הממשלה, בתום דיון שני בנושא.

שר הכטחון יצחק רבין והיועץ המשפטי של מערכת הכטחון הציגו את עמדת משרד הכטחון, בה תמך משרד האוצר. נציג משרד הכטחון אמר, כי לכל הצעת חוק בתחום הסוציאלי יש השלכות על תומים קרובים כמו נפגעי מעשי איבה, מקבלי הכישוח הלאומי ועוד. הוא הוסיף, כי אגף השיקום מתנגד לתיקון כחוק. גם משעמים פסיכולוגיים, המאיסה היא להפוך את האלמנות לעצמאיות, שיעמדו על רגליהן ולא יפתחו תלות קבע בגמלאות.

עמיר, כי על פי חוק הקיים, כאשר אלמנת צה"ל נישאת מחדש, היא מקבלת מענק חד־פעמי, המורכב מסיכום חמש שנות־מענק. אם נשואיה לא עלו יפה והיא הנערשה תוך 5 שנים ואין לה ילדים, היא תחזדת לזכויותיה המלאות כאלמנת צה"ל. עליפי הצעת קבוצה חברי־כנסת — מרים תעסהרגלה, חיים רמון ויגאל בתן — תוסיף אלמנת צה"ל לקבל גמלאות גם לאחר הנישואה מחדש, כדי לאפשר לה לשקם את חייה ללא חשש בלכלי.

שר הבלכלה והתכנון גד יעקבי אמר, כי הממשלה, המתנגדת לתיקון בחוק, נראית בנושא דגיש זה „בקמצא ובדקמצא". המצב הנוכחי גורם נזק לאלמנות צה"ל, משכיח אם הנוכחים בשלום ובדר, ומחלק אם חייבו, יכולתן להנשא ולשקם את חייהן, אמר יעקבי. הוא הוכיח, שהצעת הוק האמורה נמצאת על שולחן הכנסת לסדיונו זה 17 שנה.

האגודה להענקת פרס לספרות צבאית ע"ש האלוף יצחק שדה ז"ל

תודעה

בעניין חלוקת הפרס ע"ש יצחק שדה לשנת התשמ"ח – 1988

הפרס לשנת התשמ"ח יוענק ליצירה סקודית ישראלית באחד מן התחומים:

1. תלתאיה צבאית;
2. היסטוריה צבאית יהודית;
3. תולדות ההתנגנות היהודית בארץ־ישראל;
4. יכרונות על שירות בהגנה או בצבל;
5. חיבור על אישיות צבאית, יהודית.

הפרס יוענק ליצירת ספר, או כתב־יד מגוגר, שיצא לאור או עומד לצאת לאור, בחוב בשפה העברית, או סדטן, שיימגא דאוי לכך עי־חבר חשופטים שיינבחר עי־הוועד־המנהל של האגודה בכפוף לתקנותיה.

טבה הפרס יהיה בגובה אחד מפרסי ישראל בתשמ"ח.

באם יוגש בחב"ד, יש לצרף אלה אישור של מרל על התאחזו לאור בספר.

עבודת מחקר אקדמית תתקבל רק אם אושרה בבר ע"י המוסד תאקדמי לתואר שני לפחות.

הפרס יוענק בטקס שיתערך סמוך ליום השנה לפטירתו של אלוף יצחק שדה ז"ל וב' אלול, ועל כך תבא הודעה נפרדת.

—למרים—לשנת תשמ"ח לא יתקבלו חיבודים שנתפרסמו לפני אלול תשמ"ח – אוגוסט 1986.

את החיבודים יש להגיש ב־3 עתקים (בדפוס או בכתבת כתיבה), לא מאוחר מיום ב' אדד תשמ"ח – 15.3.88, לפי הכתובת: „פרס לספרות צבאית", לידי אסתי דגנ, תיד 4037, דח' תנשא 12, ירושלים, מיקוד 93040.

כל מידע תקשור למודעה זו אפשר לקבל אצל חגבי אסתי דגנ, טלפון 02-663133 (כולל רשימת הזוכים בפרס מאז תשל"ב־1972).

תודעה חמגגל של האגודה להענקת פרס לספרות צבאית ע"ש האלוף יצחק שדה ז"ל

תחנת הרכבת החדשה בתל־אביב

בהיענות לפניית שר התחבורה לסייע בהקלת התנועה שעם פתיחת גשר ה.הלכה־בתל־אביב

אנו מקדימים לעבור למיקום החדש לפני המועד המתוכנן

בימים הקרובים שירות רכבות הנוסעים אל ומתחנת ת"א מרכז (ארלוזורוב) יחל לפעול מהרציפים החדשים והמרווחים שבאפיק נחל איילון.

הגישה לתחנה תהיה גם להבא באמצעות המבנה הקיים.

אנו מתנצלים על חוסר נוחות אפשרי בתקופה הראשונה עד להשלמת עבודות החקמה וחידוש תחנות.

סע בביטחה, אך אם אין קו רכבת ליעדך, נחג בזחירות.

על החתום

הנהלת רכבת ישראל

11.1.88

ביקורת בוועדה המרכזת

תמיכת שרי העבודה בתקציב היא הבעת אי־אמון בהסתדרות

מאת בתבנו לענייני עבודה

ביקורת חריפה כליפי שרי העבודה, אשר תמכו בתקציב המדינה החדש, והטחה אתמול בישיבת הוועדה המרכזת. הוועדה רנה בהמשך המאבק הציבורי נגד מגמות התקציב ובהמשך ההדרדנים לסיון פתדון המשבר הפוקד את התעשיות העובדות. כישיבה הוחתמה שדר החקלאות אריק נחמקין דראשי ההתיישבות.

מזבד חברת העובדים, דני דרוזלין, קבע כי הממשלה מתבצעת מאפיינות לנעשה במשק, מתבדדת לתיישבות העובדת, ומתיכת שדי המשטלה, נציגי תנועת העבודה, מעודדת מגמות אלה. חבר מינהלת חברת העובדים, גדשון וילן, אסר כי ההסתדדות היא האחראיצה העיקדית לתקציב, שהוא תקציב כחדיות, ומבטאת את התפיסה האידיאולוגית של שר האוצר. גם לדיד אדגון עובדי התעשיה הצבאית, שלום מכשוב, אין טענות כלפי נסיב. „שדינו לא שכיגים — לא בחקלאות, לא בדפואה שוויגית. התנהגות שדי העבודה היא הבעת אי־אמון בהסתדדות. דיד האוף לבטחון סוציאלי, דב מלב, אסר כי יש להמודד לא דק עם פתדון המשבר הכספי, אלא הכטחת המשך קיומן של תנועות התיישבות הקואופדציה.

מנ"ל ההסתדדות, אשר סיכם את הדיון, קבל על כי הבטחות להתייסבות העובדת אינן מנוצעות לגדות ההחלטה בסמלת העבודה שלא לתגבר התקציב אם אבן יומיבר. הוועדה המרכזת החליטה, כי מטה המאבק המשותף להסתדדות ולתנועות ההתיישבותית יתבדר המאבק לביצוע ההסדדים.

נדחה הדיון ב„מס העשירים" מחשש לרוב

מאת בתבנו הבלכלי בירושלים וכתבנו לענייני עבודה

הממשלה לא דנה אתמול בפרשת מס הסיפה. הבדיקה הדיסמית שנמסדה היתה, שמבאת אחתה של הישיבה קבדה מן הדגיל, לא היה סיסק לדון בהצעת שד הכלבלה גד יעקבי להשליך גם השנה בבביית המס המבוגר „מס העשירים". ואולם, אחדים מבבדי המעדד העלו הטעדה שזאת הסיבות לדחייה היא חשש של ראיבו הממשלה ישד האוצד מהאפשדות שהגעת יעקבי תובה בחוב.

יעקבי הציע, בעבד שנה הסנה תתימשך נכיית המס בשיעדו של 52.8 אחוז, בן שאוצד המדינה יוכה בהכנסה נוספת של 55 מיליון שקלים. את הספסים הציע לייעד לתקציבי בדאות, חינוך, דווחה, תעסיה ועידוד עדי הפיתחה.

לעומת, הדדיש בבד שד האוצד, בי דוא מתנגד להמשך נכיית המס, שכן זה נגבה בשנה האחדונה דק בהדדאי־שעה, ולא היתה כל כוונה להמשיך בו, ואם תעשה בן הממשלה יהיה בכך משום הפדת הכטחה מפדושה לבפסיק לגבות מס זה.

המשלחת הקונסולרית הסובייטית מבקשת הארכת אשרות השהייה

מאת דליה שחורי, הכתבת המדינית של „על המשמר"

ראש המשלחת הקונסולרית הסובייטית בישראל, גיאורגי מרטיוסוב, נפגש אתמול עם המנכ"ל המדיני של משרד החוץ ד"ר יוסי בילין וביקש כי יוארכו אשרות־השהייה של חברי המשלחת, שתוקפם עומד לפוג בעוד שלושה ימים. ד"ר בילין הבטיח בקשה מקבילה, בי מטיחות דימולומטיות ישראליות תקבל אשרות בגיטה לבדחימ.

מרטיוסוב השיב, כי בקשת ישראל תתדע בשהלך החדדש הקדוב. ד"ר בילין אמר, כי גם האשדות לחברי השלחת ידאוהו איפוא לעת עתה מחדש שנה. האשדות שנתנה ישראל היו לשלושה חודשים הראשונים 1987 הן הואדכו כשלושה חדשים נוספים.

מועצת העיתונות תדון בהאשמות נגד כתב „העיר"

מועצת העיתונות שמתיבה לתוצאות הבדיקה של המשטדה הבטאת דהוקדת ומצ"ח ושל הפדקליט הצבאי הד"ראשי, בקשד למאמדד של מכתם חדד כתוב לעיתון. „העד" מ־18.12.1987, בשדם הכנס את הודעד הפדעל לדון בנושא. נגד מחבד הכתבה הוטחו האשמות כבדות כי האיחדעים שנסקדו בה לא היד ולא נבדאו. הטענה נגד עדיתון היא, כי פדסם את הכתבה ללא בדיקת נכונות הטובדות שנסקדו בה. (שע"מ)

מפלגת הפועלים המאוחדת / המרכז

נדחה

כנס הוותיקים

שנועד להתקיים בגבעת חביבה בימים 15-16.1

נדחה לימים 26-27.2

הזמנות ורכניה יישלחו בדואר

קיבוצי השומר הצעיר

המחלקה לחשמל

מודיעה

ביום רביעי 13.1.88

אין קבלת קהל

במחלקה לחשמל

לרחל גלברט ולמשפחה

קבלו את השתתפותנו בצערכם על מות

האב

קיבוץ בית אלפא

הננו מודיעים בצער רב

על פטירת יקידנו

פרופ' פנחס אפרתי ז"ל

ההלוויה תצא היום, יום שני כ"א בטבת (11.1.88) בשעה 14.00 מבית ההלוויות בבית העלמין החדש ברחובות

המשפחה

במלאת שנה לפטירתה של חברתנו היקרה

חיה פוקס — גרביה ז"ל

נעלה לקברה ונתייחד עם זברה

ביום רביעי, 13.1.88, בשעה 15.30

המשפחה

וקיבוץ גן שמואל

ביום חמישי, 14.1.88, בשעה 16.30

תתקיים עליה לקברו של בננו

אילן בר־און ז"ל

המשפחה

וקיבוץ גזרים

במלאת שנה לפטירת יקירנו

מאיר מרבך ז"ל

נתייחד עם זכרו

ביום רביעי, 13.1.88, כ"ג בטבת תשמ"ח בשעה 3.00 אחה"צ

בבית העלמין הישן, חוף הכרמל, חיפה

נפגשים בשער הראשי של בית העלמין (בביש חיפה־תל־אביב)

מאיר מרבך בע"מ — המשפחה

"המושבה"

מחק יומי

דמ"ל: עתון המפר בע"מ

בבאמון מסלבת הפועלים המאוחדת

עורך ראשי: מארק נפן

עורך משנה: ישראל המר

מרכז המערכת: רובוק רוזנגל

המערכת והמנהלה:

רח' דומה המגדל 2, תל־אביב

טל: 37 88 33

חשבון בנק הדואר 4'435600'5

המען למכתבים:

שירות שק־דואר בעול תיא 61999

"AL-HAMISHMAR"

(The Daily Guardian)

2, Chomia Umigdal St. Tel-Aviv 67771 Phone: 37 88 33

Telex: 34 16 52

טלפונים:

ירושלים 94622 רח' בן־יהודה 2, בניין שמטר חרים 321-102, טל. 233361-ני, תמען למכתבים: תד' 1216 ירושלים 93008.

חיפה: 33334 רח' בבור 17, טל. 67473, המען למכתבים: תד' 4007 חיפה 31040

משפחות נפגעי הטרור יפגינו מול האו"ם: גם אבנים הורגות

המשלחת שבה, בין השאר, אבי ועדי מוזס מאלפי־מנשה, יצאה אתמול לרומא בדרכה לניויורק

אמה של אחת הנרצחות בידי מחבלים, בצאתה לרומא, אתמול (צילום: מאיר פרטוש)

מאת זהבה מוזס,
בחנה -על המשמר"

„אנחנו, משפחות נסנעי מע־שי הנרדפי הפלשתינים, באנו למחות על עמדת האו"ם ועל התערבותו בענייני הפנים־מדיניים של ישראל, אבנים הרגו את ילדינו ובקבוקי־תבערה הרגו את נשותינו ואימהותינו. על האו"ם לחמוך בנסנעי הנדרפי ולא למיין לאויבי ישראל, המסנינים רק סוכני אשיף וחובתו של הציבור הישראלי למנוע מהם לעשות מעשי־איבה נגד ישראלים, האו"ם שתוך כשהפלשתינים הרגו את ילדינו, עודדו לנו לחילום בני־דור".

וה לשון הועצמה שמבקשים אנשי משלחת המשפחות המייצגת את נפגעי הטרור להגיש למוכר האו"ם בניו־יורק. אתמול המריאה המשלחת של בני המשפחות, שכיניהם בין היתר אבי ועדי מוזס מאלפי־מנשה, שסיבלו את הרעיה האם ואת הבן דוד פולק מירושלים, שסיכל את שתי בנותיו בפצצון באוטובוס, ומטעורה אותבו, שקיבלה את כתה המיילת לאחר שנפגעה מאבן שנזרקה עליה בעת שירותה.

המשלחת המריאה אתמול בטיסה של חברת „אל־איטליה" לרומא ברדכה לניויורק, שם בבוננות להפגין לפני בנין האו"ם בסביבה „גם אבנים ובקבוקים תורנים".

בני המשפחות ניקחו אתמול לכנס מסיבת־עיתונאים לדיבו־ר בנושא מדיניות הנרדפים בשלום ובאיום, בשהם מציגים את הפגיעה לרם, והם ואלצי לקיים את הפגישה עם העיתונאים בלינה צדדית של הטיסה לרומא.

חברי הנשלחת אמרו את דברים בשלום ובאיום, בשהם מציגים את הפגיעה לרם, והם ואלצי לקיים את הפגישה עם העיתונאים בלינה צדדית של הטיסה לרומא.

„התחיה" תציע: בחירות ביוני

גאולה כהן על „סינדרום ירושלים": באמנות פוליטית מותר לפוליטיקאים להתערב

מאת דורית גסן,
בתחנתו לענייני מפלגות

סיעת התחיה תגיש הצעת חוק להקדמת הבחירות הראשית תדרש יוני — מסר אתמול ח"כ יובל נאמן, בשיחה מרכז בתל־אביב. לדבריו, ההצעה עשויה להיות מעין כדור שלג ויימצאו לה תומכים בכנסת.

בהתייחסו למצב בסיסתים, הציע נאמן כי משרד הבטחון יסגור את הבל עוה ולא יאשר לחוסכים העובדים בתל־אביב ובמקומות אחרים לצאת לעבודתם, כל עוד לא דיבאו את הנערים המתפרעים שם.

„עמדת ירושלים עצרה אתמול בלילה, את כתב הערמון „אל־איתיאד" בירושלים, יחיא אבו שיין, בביתו בבסר אל־ראמה — מסר אמש חבר־כנ־סת הראשי ליוסי בילין, ראש מטה ירושלים מטעם הליכוד. בילין הוסיף כי יתיא אבו שיין, הקרוי גם ומכנו בחודשים האחרונים לאישור מפלגת „אל־איתיאד" ברשימת הליכוד לכנסת הבאה.

בילין אמר כי „אל־איתיאד" הוא אחד מהגופים הבודדים בירושלים, שמהם מצפים לשיתוף־פעולה, מתוך לגלי־ה־ה־ה

ריבלין מחוץ למירוץ

המציאות הירושלמית טפחה על פניו של רובי ריבלין, חברי מועצת סניף חירות נתנו קולם לשמואל פרסבורגר, שהרים את כפפת ההתמודדות נגד קולק הנצחי

מאת בצלאל עמיקם

לפני ימים אחדים שב ראש סניף חידות בירושלים, ראובן ריבלין, מחופשת חג המולד בלונדון. הבחירות לקברנית מועמד הרצועה לקראת הסתיימו לראשונה עריית ירושלים לא הבטיחו אותו, „אני כמוה בנאום מוחץ" — דבריו בקלוקלות.

לפני מחוח משנה כבש ריבלין את הסניף והריח את ריבו הטשובע, ת"כ יהושע מצא. ריבלין הכניס אווירה של דענגות ועשייה לסניף הטשוע וטיפח עצמו כתקווה הגדולה של חירות.

כשמעד לפני זמן לא רב הבטיח כי אין טעם בהתמודדות נגד מדי קולק, נחפז לסגת. הוא מיהר להבין כי אויביו המושבעים לא הסמוך להציב מועמד אחר תחתיו, שכן אסור להסקיר את חירות. בסיבות עיתונאים ביטא ריבלין, כי „דוקי" לא נגד מדי, אלא מולו. המיבון הסגיר, סבר, נתונה בכפו כמדי בשל והוא רק זקוק לאישור המרכזי הבדוק בהצבעה דמוקרטית. אלא שהמציאות הירושלמית טפחה על פניו. בשבוע שעבר, לאחר דיון דרמטי ודרמת ידים, נסגרו הקולות. 50 מתבני מועצת הסניף נתנו קולם לשמואל פרסבורגר מול 43 הנציגים אל תסיכתם למועמד הטבעי. רובי ריבלין היה בוחן.

שמואל פרסבורגר, האיש עליו יחול להוכיח על כחוות ראשות הציר נגד מדי קולק „הצנחי", מרחד לחרים את הכפסה. איש הצבא לשעבר, נעים המבר, אינו נרתע גם בשתפערכה נראית לו, עוד בטרם קרב, באמרתו.

אז למה לא אני?

אמת, לא כולם השליטו עם בחירתו. עם אלה נמנה לסשל ח"כ אהוד אולמרט. אולמרט שתוחלתו לזכות כמיגוי של שר בכובה, מנצא טעם בהתבטו בראש הרשימה המקומית, מה יש, גולדה מאיר, שניגפה בבחירות לראשות עיריית תל־אביב, לא הניעה לאחר מכן להחזה הממלכתית הנבוחה כיותר? חברים אחדים בסניף משתעשעים בשמות מושבי שלוות, כמו השר לשעבר ותושב סביון משה ארנס. באמתחתו של הפרופסור לאידיוגואוטיקה ושיטה מדיטה של הישיבים ומשרות וכעיית המגורים הרי ניתנת לשינוי בעזרת שמות הבנים.

מרחיקי לכת ניתלים בשמו של הרייזר החדש ברובע המוסלסי, שר המסחר והתעשיה אריאל שדון. כיסים הקרובים יצמיד שדון כחבר בסניף החזק הזה של חירות ושוכל הסעיריים שקנה לו בירושלים עשוי להעניק לו את הבכורה. הבעיה היחידה היא שדון עצמו, שנמשר חשקה בכורתה הממשלתית וכעיות הכיוב האיפסדיון אינן נמשאת חיין.

האם שמות אלה מהלכים עליך אימים? שאלתי את המועמד המרי, שמואל פרסבורגר. הקצין הקרבי (אל"מ מיל.) אוסר בפשטות „בנחיתי עליידי מועצת הסניף ולא סכיר הדבר שהתנועה תיתן דה תוך זמן קצר לבדיקת חדש. הוא אוצנו נעלב מהשמות הספוצעים שנזרקים בחלל. „אינני בקיא ביותר כמערכות הפוליטיות, אך דומני שאין זה חידוש. לא לאחר שבנחר מועמד נשסעים קולות מהמערערים. מתאום קמים להם אנשים ואומרים לעצמם: אם הוא נבחר, אז למה לא אני?"

חברו לנשק מתמאים לו. אחר מהם, אל"מ (מיל.) מאיר פעיל, הבמצא בקצה השני של הקשת הפוליטית, חולק לו שכחים ומרגיש את נאמנותו והכהרית. מעקר אחר, איש מעלגת העבודה, מכון להעיד לכנסת, הוא משתעשע כתקוות, טרם אכד.

על הפרץ

לאן מובילים החוטים השרופים

מכרזי הזכיונות להפעלת תחנות שידור אזוריות של טלוויזיה בכבלים, התפרשו על־ידי המעפילים הפיראטיים כהכרזת מלחמה ■ לא בקלות הם יוותרו על הרווחים השמנים

מאת חנה איש־הורביץ

„ארגוני־טעם" שרופים מיכבו בעמודים הראשונים של עיתוני סוף־השבוע. אלה הם הארגונים של תכרת „בזקי", אשר מהם מגוחבים קווי טלסן לבתיהם של המנויים. ההערכה של קצינו מטוטרה — כך כתוב בעיתונים — היא שהתצרת קשורת במאבק שמנהל משרד התקשורת נגד התחנות הפיראטיות של טלוויזיה בכבלים.

אם אכן זה הנקשר של הנאחות, גם הסיבה לעיתויין מתברר: בימים אלה נמצא בהליך נגד הטיפול במיכרז שהוציא משרד התקשורת למתן זכיונות להפעלת תחנות שידור אזוריות של טלוויזיה בכבלים.

„הטיפול" בארגונים־הסעף בדסבי הארץ הוא תגובה הדיפה ומקצועית, המאוששת את הסנה, כי המעילים הנובחים של הרשתות, הלראוקיות הם לוויתני העולם התחתון. אין קיר שעבריינים השתלטו על הענף הזה: ממשלות ישראל השתהו תקופה ארוכה, בהיעכות לעשה עשה דרך פוליטית נפתלת ומפופו של נתיב סגא עצמן, כמו דבו הנדול, מתחמם בחיקה הרך של חירות. בסעיפה נמרר ב־1978 למועצת העיירה ובינו באיש אופוזיציה עד 1983, עתה הוא רוצה לשוב חזק יותר כשלו־ראשון. „למות שמנה מרטים". כשלב זה מוכן שמואל פרסבורגר להפגיז פתיחות רבה. על יחסי הדתיים והחילוניים המתעדיים הוא אומר, שיש לאפשר לשני הצדדים „חופש נחיה. בדי שיהבלו, בנשרר, לקיים את אורח החיים הרצוי להם".

כיצד תקיים אוטוריה ו־ו איש הצבא לשעבר נוחם הסרת נחוח, שתובל להבטיחו שבתות נשק. „אני אציע ביזוני הסחחנות אזוריים. לחרדים יהיו אחוזי מגורים שלהם, עם מרחב הנחשמות, והא דרין לגבי הדיתלוגים. יש לאפשר לחרדים לקיים את תרבותם ואורח־חייהם ללא הפרעה, אך גם בבר אמור לסגוע מהצר החילוני אה חיי התרבות הרצויים לו".

ומה יהיה גורל ארצפוון הכרזתל? שמואל פרסבורגר מסתר לשלוף מחרון משלו, שתמיה איך לא הגה אותו איש לפניו: „מי אמר שאיגטריון חייב לחיות בתוך החחם הטיריוני אני, למשל, הייתי ממקם אותו באיזור מנשרת או באתר אחר מחוץ לעיר. מי קבע שהמרש צריך להיות מחוץ לעיר?"

גם כמוניית רז הקיום הקרבי־יהודי יש לשמואל פרסבורגר מחשבות משלו. „על הערבים להבין, כי אין דרך אחרת בעיר הזו אלא לחיות ביחד. חיים ביחד משמעותם חופש, אך לא הרג בסביבן. אם הצד השני לא יכין זאת, יהיה עליינו לנקוט בכל האמצעים על מנת להבטיח את שלומם של התושבים בעיר". כדי לבסס זאת ומכון שמואל פרסבורגר לחדיר לכתו ואף להפנס. עם אנשים המייצגים את הקו של אש"ף. מול הסיגים אלה סרם הגיעו לאונם הבריה של ראשי חירות. הם עדר מסוגלים להניף אותו משורות ספלגתם.

בעוד חמש שנים...

ראובן (רובי) ריבלין, מושפע ומוכה, נשאר אמנם ראש סניף חירות בירושלים, אך בעמדו קצבי. הוא יודע יפה כי אם ההחה בישלו לו חיים קודפו ושר התחבורה והוסקע סגא (מצליח סיעה הליכוד בכנסת). „קודפו אוראי למעשה נבלה" — התבטא הסבוע במרידות בראיון עיתונאי — „הוא שקרן פוליטי ועל עובדה זו אין עוררין".

כלפי מגא „הבריח" הוא נשמע ביקורתי לא מחות. כמו ראשו הוא מסרב להבלל בדשיסה לבחירות העירוניות. אין הוא יכול לחיות מספר שניים. ריבלין, תומך משבע הקמת איצטדיון בדרומו סקומי, נזאה לנורמים בבדיים נמשלנתו כאבן נגף לקראת בל סשא ומתן אשרי עם הרחיים. עם הנחרות שהוא משמיע — קשה היה להרכיב קואליציה משתפת.

המחלוקת של סניף חירות בירושלים חוגם נמגיו של ריבלין סיכוי נבסף — לחיות נציגה של ירושלים הכית"דית בכנסת. ריבלין הבוחה וחר הלשון היה בטוח, כי כשלון בחירות גמר שליק רק יאריך את מעמדו, שכן בך היו דברים מאז המעולם. עבשיו הוא מוצא עצמו סמולק גם מדרך זו. אך כפוליסיקה אסור למדר נוראים. „אם לא עבשיו, אז בעוד חמש שנים אהיה המועמד לראשות העיר". ברטים הבניסה לכנסת, הוא משתעשע כתקוות, טרם אבד.

טיפול מקצועני של טכנאי — לטיפול המקצועני של המציגת

(צילום: שאול רחמים)

ראש דסק לענייני תיקים: לוי מזרב ערכת אתראית של עמודי חמנים: עמיה אנשר.

יצחק רבין מעדכן עיתונאים בעזה. התקשורת לוחצת

(צילום: אנדרה כרוטמן)

האמת, כל האמת?

מאת רונית מורגנשטרן

בשני מאמריה — האחד ב„מעריב" והשני ב„העולם הזה" מתייחסים העיתונאים בבריאל שמרסמן ואורי אבנרי לאותו נושא: הדרך בה מרוותת התקשורת על הנעשה בשטחים בתקופה האחרונה.

מנו שטרסמן ב„מעריב": העיתונאים לא נמפיה פטריוטים. לפומה, מנו אבנרי: „העיתונאים" מעוותים את העובדות עד שתעבור הישראלי איבד את השד עם המציאות. לדעתו, עושה העיתונות יד אחת להעלים מצב מתריר ובכך היא מועלת בתפקיד.

— אדוי אבנרי, בטתיירה לדעתך, יש באלה המבורים שהעיתונות מהוחה יותר מדי על הנעשה בשטחים. ביצר אתה מבביר את זה?

העיתונות מבטאת כ־5 אחוזים מכה שקורה באמת בשטחים והם 5 אחוזים יותר מגה שאלה סבורים שצדיך לפרסם בכלל. או מה יש להסבירו?

— האם לדעתך, על העיתונות בכל מקרה לאתר את המציאות בכל שהיא, או יש גבולות שבם אתה לא היית עובר אותם?

אין שום גבולות.

— היית מראיין את קאסם?

לדעתי, חשוב מאוד מה קראפי חושב. מה הוא מחבבן. זה דווקא שמי לעזוד לנו.

— אקשה עליך עוד יותר. היית מראיין את היטלר?

לדעתי, לו הוי מראיינים את היטלר לפני מלחמת העולם, היו תופסים את דעיונותיו ותכניותיו ודבריו אטומות הוי נמנעים.

— ובומן המלחמה, לאחר שסשעיו כבר נתשבו, היית אתה מעתיגאי ישראלי־יהודי, מוחר בו במראיין לעיתונך?

אני כן, אולי לא. לא יודע מה אם הייתי עושה זאת אישית. אולי היתי שולח מישהו. אבל זה היה חשבן מאוד לראיין אותו. אין שום מיע לעזוד לבר את האמת. יש לחאר את המציאות כפי שהיא. בפעיתונות עושה יד אחת לתעלים מצב מחריר, אז היא מועלת בתפקיד. מה שביקרתי כמאמרי זה לא רק מה שהעיתונות מראה אלא מה שהיא לא מראה. הדבר יותר חמור זה איך מסקרים את זה ובאלו מלים נמלים באלה שמסבות את כל הענין לשקר.

— בבריאל שמרסמן, מהו התפיון העיתונאי בבך שהתקשורת בישראל לא תדווח על כל מה שקורה בשטחים והעם ידע מתוך מהאורזים בתיאל „מסמבלים דיווחים הרבה יותר קיצוניים?

אני לא מכבל את זה. מה שקורה היום זה עיות פטריוטי של תיאור המצב בשטחים. ואפשר להתבגר עליו כלי לחתר על יושר עיתונאי. למשל, אם מראיינים מסקר ביחה בשטח בן בהרגו שני חוטבים, ושואלים אותו — תגיד, אתה לא חושב שאפשר הוה לחיסנע מקרבנות? או לדעתי, זו אפילו בקשי שאלה. עיתונאית טובה בטח שזו לא שאלה פטריוטית. בנון, שבשרוחי של במה דיקה הבדרים לא יכול לדעת איזון בהצגת הדברים. בפני שאי אפשר להציב מצלמות טלוויזיה בכל נערה בשטחים. לם מביעה הטלוויזיה לאחר הפרובוקציה, ואנחנו רואים בעצם רק את תגובת צה"ל. אז אני לא נגד שיראו את המרדפים של החיילים, אבל הרי גם החיילים הרשעים לא יוזים סתם, ואת זה לא רואים בטלוויזיה.

— לעומת המיקוד האמריקני במלחמת ויטנם, אנחנו נתשבנים לצמחרנים עם הצנזורה וחיחסים הפוליטיים. מה יש לבחות הצבור לדעת?

לא רק זכות הציבור לדעת, חובה על הציבור לדעת, בעיקר בגושא השלטון שמטבעו נוטה לטייח ולהעלים, וטוב שניתן להלחם בכך בעזרת עיתונות חופשית. אבל אני רגיש גם לכל מה שקשור לעיניים בסחרנים. מה יש, לדעתי, מקום לצנזורה.

— לדעתך, היה צריך להקרין את תמונות אש המטבחים הוחדה לא כליבן „באורוויה"?

במקה אחוז בן, זה מסוג הדברים יו אם המחייבות אחת. אני הייתי מנשטי את האיש בסבכה מצד אלה שהוא נעיתונים פרסום ביילום של החיילת ב זה היה חכם.

— היו גם כתבות טלוויזיה

היתה כתבה על ויקטור המאיר אדאם. הוא ראיין שם ילד. לא ראו שם אלימות. הכתבה הזו, למשל, לדעתי, היתה עבודה עיתונאית מצו מה מראים או על מה מרוחחים, אל צדדים למטבע. וצריך להראות גם הכתב הצבאי של הטלוויזיה הראה כל אחד ראה והבין שאם זה היה פו כתב צבאי בשם שלונסקי.

מכתבים ליד יד

חלוקת עבודה פאטריוטית

יש עיתונאים שמוכנים להשאיר את הסיקור הכואב על הנעשה בשטחים לכתבים הערבים ולעסוק רק בדיווחים שתואמים את „האינטרס הלאומי"

פחתלי היקר,

יועץ ראש הממשלה לתקשורת, אבי פונר, נשמע אופטימי בהופעתו במוצאי שבת בטלוויזיה, בתגובה על הדיווח הקשה מאוזנות־הברית על התפנית האבסו־ישראלית בדעת הקהל האמריקנית. העיתונים, תחנות הטלוויזיה וכתבם אנשים המתבטאים בפתרוק ללגנם כוס ביריה מדברים בגינה בקורתית מאוד על ישראל. אבי פונר סבור, כי הבל יחלוף אם יוחר המוד בשטחים ותפעל הסברה הישראלית ביעילות גדולה.

צוות מסבירים — בן פונר — עובר בעת ימים בלילות, בדי להבין מסע הסברה משוכלל. אין לי טענות לפונר — הסברה זו מלאכתו. אך הממונים עליו, ראש הממשלה ושרים אחרים, אכן סבורים כי מצוקתנו הנוכחית היא ביצר „להסבירי את הנעשה בשטחים, בדי שרעת הקהל בעולם תחזיר לנו אהדה בער מדיניותנו בשטחים. בשומעי את הדברים הללו, שאלתי את עצמי — מה צריכה לעשות התקשורת הישראלית, בשהיא ניצבת לפחות לכאורה בדילמה של ניגוד בין האינטרס הלאומי לבין חובתו של העיתון לדווח על עובדות ואירועים, אשר „מויים לשמה" של ישראל.

זו אינה שאלה היפותטית. היא מתעוררת בחם במלוא חריפותה בוקר הארועים בשטחים. אנשי המיפסר הבינתוני והמדיני סבורים, כי המצב האידיאלי הוא למנוע אפשרות של דיווח על בן הייתי שסח אילו מקפידים על חלוקת העבודה הבאה: נשאיר לאמצעי התקשורת הערביים את התיאורים קודמי הלב ואת התצלומים הנרגשים של תינוקות מתים, אמהות עדביות בוביות ומר נדלם של נערים ערביים הנעצדים והנכלאים. נשאיר לפוליטיקאים הערבים את הרטוריקה על מיבלות בני עמם. ואילו אנחנו, היהודים, נתאר ונספר למה כשנה ה־40 לעצמאותנו אנו עדיין חיים על חרבנו ונאלצים לפנוע במיפקדות שרה, שבהרגים בהם גם תינוקות. ואיך האמהות היהודיות השבולות והשבולות־שבדרך, בובות בלילות, ואיך הנערים הערבים, עם עיני העגל התמימות שלהם, שהעולם כה אהב להתבונן בתצלומיהם, דוקרים יהודים, ודוקרים. אבנר־סלע ומסיליים בקבוקי תבערה...".

אין צורך להתריע עם יואל מדקוס על המשמעות הפוליטית של „חלוקת העבודה" שלו. גם אם הוא מוסיף וטוען, כי לא שינה את דעתו לגבי השמיים בחברתנו, אך מבחינה עיתונאית, זהו חידוש שלא שמעתי עליו. יתכן ששינוס עיתונאים שאכן פועלים עליפי הסיסה הזאת, שפירושה פירוסו סלקטיבי עליפי הלגלה בראש, אבל עדיין לא שמעתי על הצדרת מוטות פוכמנית של עיתונאי, אשר יחלק את האירועים לבאלה שישרתו את „האינטרס הלאומי" שלנו, ולאחרים — הנגועים לאויבינו — שעליהם לעמוד עיניים מול עצם הנתיחותם.

„כשלא נותנים לנו גם זה סיפור טוב

מאת אלישבע איילון

האם תחיה זו רוזקה המחמה על השטחים שתגזול מאמצעי התקשורת את קהלם? תבבול דיים שרוצות לאחוז בשם אי בטצלמה הלרוח. הסיפורים האישיים, כמו זה של אלם „דיונות אדיגונות" שרוהבה ונחבל על־ידי חיילי שמיר? בעקבות נטיונות צילום כתאן־יינם, מעבירים תחושה הבהנים אר על מעלותם הסדירה של הבחות בשטח. ומאוזנים תקצרים של אנשי מפתח בתקשורת המקומית הוחה ממתנים מעט את הרתיעה הזו.

אלם פיסמן, יו"ר תא הבתבים הבאאיים, אומר שאליו עדיין לא הגיעה שום פרוגיה על סנקציות שנקט צה"ל נגד איזה כתב צבאי. הוא הוסיף לתפקיד זה קיבל רק כיום שישי האחרון. מאז לא היתה תלונה.

דברים דומים נשמעים מפיו של יאיר שטרן, מנהל מחלקת הפרסום בטלוויזיה. לגרות דברו המסורשים של אחוד יערי „שיר", אומר שטרן: „אין תלונות".

— אתה אופטימי כל כך?

„אני לא אופטימי ולא פסימי. אנחנו מעבודים. יש משקעות שלא נתנים לגלם ויש מקומות שכן נתנים. הסידות לציבור לא נמנע, כי הסיקר על הנעשה בשטחים לא נפגע. לטעמים, גם בשלא נתנים לגלם זה טוב. זה גם סיפור".

— צה"ל מתייחס אליכם כמו א „לנו יש עדיפות. אין ספק הצבא מאשר אלוהה. אבל שלא תדשני שיש מה לא היתה עד כה בעיה קרינית".

כך גם מזכיר תא כתבי הזיון ביש ידיע על סנקציות", ובכל זאת, „יש מנ נישה לאחדים מהם פועלים בחוות צה חוזק מאחור. כתוצאה מכך נמנעים מפעלות צה"ל ומשר הדיווח מוגבל".

— האם אתם מוגבלים רק בציל

„גם כצילום וגם בסיקור אנחנו מוגב אירוע בעייתי וכחוות צה"ל עומדים לו צה"ל מתקרמים, אבל התקשורת נשא

— יש אפליה בתרחיחות ה הישראלית?

„תראי, הטלוויזיה הישראלית היא כ לספק פירע לאמצעי התקשורת מעמי את הטלוויזיה הישראלית. לפעמים לא רוצים לתת „לטלוויזיה המסוסת".

— האם מתרחדבים הצחותים הזרי או מדיניים?

„אנחנו לא סקבלים תירחוך מאיש, מנהלים מדיניים. שום אינפורמציה הסברה. אין כלום".

רשות מקומית

מאת אשר שילוני

להוציא את ה„הגנה" מהמחתרת

המבקר באתרים ההיסטוריים של ה„הגנה" לבו מתרחש סעם. האמנם כך הייגו? ראמנם כאן בקשרומנו ביוריבני שיחשיון, ובאן נעלמנו מעיניהם הבולשות של שומרי יוד־מבחתרות? ובך יוחד לו אדם לנוסי בראשיות שלו עצמו, לנוף צמיחתו עם המריגה שבדרך?

וכך, פעם אחר פעם, יוצא לו אוטובוס אחר אוטובוס אחר אוטובוס בתוכו נוסעים רבים, אנשים בעיר ובכפר, אנשים מבוגרים ונערים, אנשים מבוגרים ונערים, אנשים מבוגרים ונערים

בעריכת עלינא תורי

מבט ראשון

בעיות אדמה, בעיות כיבוש

מאת דורית קדר

במוזיאון חיפה מראצת תערוכת ענק של יגאל תומרקין המבוססת על נושא „וינסנט", וינסנט ואן גוך. שלושה צוירים עשויים לשמש בנקודת מפתח: „הזורע", „האמן הולך לעבודה", „החמניות". דווקא שלוש עבודות שאין בן אחד מהעבר הקיומי הניבטו בחלק אחר מיצירתו של ואן גוך. אמנם אולם כמעט שלם מוקדש לדיוקן עצמי עם האוזן הדבוקה, אך נושא זה שונה במסדיו ובאסוציה.

תומרקין נוטל את חזותו „מעתיקו", בצורתו הוא, לצירוף ולפסלין אך יוצר קומפוזיה שונה. המרחבים בעלמו, הבדידות בטבע שמעבירה כך בכר את התחושה של היות האדם חלק סמנו — אף הם הדידו רגליהם. כמקומם באים הצפיפות, ריכוז היתר, מעין עצים הנוגעים על האדם באילו היו חומות של בית־כלא. הצבעוניות הירוקה ומלאת החיות המכה לחלוחה, לקרום בשחור לבן. הזר על כן חופש האדם, באופקים שאינם מסתיימים, הסך היה לבלתי אפשרי, שכן הזורע או שהאזן הזולל לעבודתו משוש מה הסך לאסוף מסבת הזוחמת שלפניו. אולי הייתה פעם מדרשים אבל משוים סה הכדוא שבנו, צבעי הסוואה שפערו את דמותו הוא ותרבית החייל והרזבה — כל אלו מעכבריים ניהאגוסים שונים שינוך האמן מאקסוראלית, בעיות האדמה, בעיות הכיבוש, פרובלמטיקה של כוכש ונכבש.

גם התמונות עובדות מטמורפוזה חוקה וזהן נהיות לוגג שמשות שבפיש הדעים המאירים על כל סה שמתחת, מצצות מלחמה, מצצות זוסן אולי. התמונה כמו החוכה, שהיא מעור מתולבה ואכובה בכבלה על עצמה את תפקיד המטרתה. התחושה כן עצמה אם כן היא של מעבר ריאה את הכבלים הקשרים לחוה. „צוואר לשכור" או אויכ הרבלים. תחושת הבכירות והקלאוסטרופוביה, צבעי חלודה וצחוב אליס — כל אלו מנוגדים בתכלית לשלושת צירוי המקור.

לא כך בהקשר לדיוקן העצמי עם האוזן הכרוחה. אבל גם הפעם תומרקין מוסיף מעצמיותו. הדיוקן מראה את האמן ואן גוך עם אוזן חבושה, בשעה שתומרקין מצייר את האוזן שבבד נכדתה ומנותקת מהראש, הדם זולף ומבתים את הנייר והפנים ובן שבעיות האצבעות והיד שעשו ואת. אבל היד היא יד תומרקין כמובן. זה האחרון עורך כאן מעין אקט של אמפסיה אדיה. אבל גם הפעם

יגאל תומרקין במוזיאון חיפה

הקונוטציות הפוליטיות מצויות כמו בציור שבו מצויירים שמותיהם של וינסנט וינסנט לו תומרקין.

תערוכה איכותית העשויה להצביע על היכולת הליריסמיה חמיד לטמוח לאפיקי העבר, אך בתנאי שאלו הופנים אך ודק לעקרות ויצוק לשם יצירתה של עבודה אחרת בעלת דוח משל עצמה. בצדה זו מתעוררות האסוציאציות של הציטטה, מתעוררבות הזמיה האמיתה הייחודית של האמן המתייחס ומסקוות איזו סינאיה חדשה ואמיתה שונה. תערוכת חובה.

קולנוע

נשים, תלושים וכל השאר

שלושה סרטים קצרים: „יוננים", „פעמונים צלצלו לרווזה", „מה שנשים רוצות"

מאת יעל ישראל

בצד סרטים קצרים ומסמכנגים, העשקים בהבלי התבגרות ובאבי נידול רקרנטיים, במו בסרטיהן של איילת מגמני („עדרבים") ונירית גרוניך („לידה גרולה") — מסתבר שהבוהרים הצרים לקולנוע עדיין נשבים ברמותם של התלושים למיניהם, כמו שהיה למני שהווידאו קליפס בבש את ליבם של הקולנענים הצעירים.

עופרה אבדמוב, בוגרת החוג לקולנוע באוניברסיטת ת"א, נשמה בדמותה הצידית של דוח העיוחדת הנוכעת, אחת מדמויותיו התלושות והאומליות של יהושע קנו בספרו „האשה הגרולה מן החלוחה". אבדמוב נאמנה למיקור הסיפורה. בסרט קצר 251 דקות) המתבבר דק באפיזודה של דוח וקטוטה, הבצבעות המאמתת, אותה מגלמת מידי פאבראן, הבסוח משמיטה חוצה לדצות אותה — היא משרטטת קוים אדיש, ניבוי אנושי, בדירות וחדרלוו. מציאות אלימה, שאף שהיא גטוזה בזמן ובמיקום ספציפיים ישראליים מדגשת בהם אוירת שום־מקום, שאינה תרמת הרבה לסרטה. בסיכומו של דבר אבדמוב הולכת לאיבוד בסיפור אפיזודי, שולי, סיפור תלוש על תלושים, כאשר נקודת החולשה העיקרית היא המשוחק.

ניסיון לשרטט פיסת מציאות ישראלית תלושה, פשוטה אלימות ואדישות ישנו גם בסרטו של בני תדתי, אף הוא בוגר הוגג לקולנוע. סרטו „יוננים" עוסק בתלוש בשם אחר: יוננים הוא כאוד מגודל, ילדותי נדמה שכך, תמהוני המסתובב בשכונה הבלה בגילו משתק, ומשמש מוקד לגלוג לאנשי הסכונה המשעממים. יוננים מוצא לו ידיד הוא מתיידד עם ג'וק מצר ומכוער. תוהני שולט הטיב במיוים. סרטו משופע באיתות צילום מוזהרות ובשוטים מעניינים, באחיי צילום פוטוגנגים ומשתק אנין. עם זאת נכר בו שרוזיאליית הצוקה הלבה על חשון האמירה, והיטיפר נשאר קטן, אפיזודי, סתום ומסופר אפילו אינפנטיל.

צבי ולינגר, בוגר החוג לקולנוע לעמוק בסרט הביבודים שלו „מה שנשים רוצות" בדמותו של המאצז המצוי, זה שן לספר לחבדה, בפרט בשאין מה לספר. עמוס לביא מגלם בסרטו את דמותו של מדריך המתבבר דק באפיזודה של דוח וקטוטה, בעודה כיצד עסר טיפוסיהו הנוס בגטל תעשיה בלוס אנגלס. כאשר נסתתה לפניו דלת אוטוסטרדה, הראשונה שראה בחייו, ביצר קאולוס בנשל בלשונו הנרשה, באשר ביקש להמציא לחבתו האמריקנית את הבנושם שלה באומרו: „אנו אוהב את הסיריתן שלך". הסטר גם מסבר על הנראוות בחיי המוגרבים: על בציר מקסיקני, ששב לבפרו לאחר שעבר כמה שנים באר"ב, ואפילו אביו לא הכיר בשום שהשמיע מרוב הפיצות ואאיפריות. שאבל: על אבות בציר, ששבו לתינוקותיהם והלוו פרצו בבכי, כאשר מצאו. עמוס נדוקות נוחנו על נשות אכרים המתאבלות על בקליקן שאינם חוריים, מאוני שנמסה בתאונות, שאיש אין אינו יודע עליהן. אותו קושי כמעט הזה לסוסר, כאשר נאלץ להסתגל שוב לחיי הקדמים, עם הנוחיות הבוהמה בכך.

לדברי, הפעם היחידה שהוגדרו על טילוו בקטקיים, היתה באשר שוחרי נכול טקסיקניים, שהוקשן עליהן „פיוסים", שכו לו לא"ל מאיר בחזנוס את הנבול לאריזונה, ותחוו עליהם כאש אקרוחים ותוח־מקלעים.

„ולטווכה"

הומור יבש

קשה לעשות בעת בדיחות פוליטיות בארצות־הברית. מחלון בוכוואלד — אחד ההומוריסטים המצליחים שם ■ אפילו על רייגן כבר אי־אפשר להתלוצץ

רייגן עם כובע זפתים — קל לשבוח, קשה לזבוח

אין מוטאדר, אחר ההעדרמנים הפליטים הביתים ביתר בארה"ב, אומר, שבדרות בשטן הבדרות הנוכחי לגשיאות, הן מיקמות ומסבעות רק לדמים רוצחות — ז'אנר ז'ן דאנרק.

מוטאדר כתב רשימות הומוריסטיות מאז 1952, ונתן מבר מקופה חברת הומור כזו. אין אחר, אפשר לתלות בו דוגל רייגן בימים אלה. כאשר הוא עמד קמה אחר הוא הצמנר שלוז בדמן נמוכ לעמוק אל עוד הבחוברים, בהקפים הנוח מעוניינים לשראות מעבם הוא מתיידד עם ג'וק מצר ומכוער. תוהני שולט הטיב במיוים. סרטו משופע באיתות צילום מוזהרות ובשוטים מעניינים, באחיי צילום פוטוגנגים ומשתק אנין. עם זאת נכר בו שרוזיאליית הצוקה הלבה על חשון האמירה, והיטיפר נשאר קטן, אפיזודי, סתום ומסופר אפילו אינפנטיל.

צבי ולינגר, בוגר „בית צבי", מעוניין לעמוק בסרט הביבודים שלו „מה שנשים רוצות" בדמותו של המאצז המצוי, זה שן לספר לחבדה, בפרט בשאין מה לספר. עמוס לביא מגלם בסרטו את דמותו של מדריך המתבבר דק באפיזודה של דוח וקטוטה, בעודה כיצד עסר טיפוסיהו הנוס בגטל תעשיה בלוס אנגלס. כאשר נסתתה לפניו דלת אוטוסטרדה, הראשונה שראה בחייו, ביצר קאולוס בנשל בלשונו הנרשה, באשר ביקש להמציא לחבתו האמריקנית את הבנושם שלה באומרו: „אנו אוהב את הסיריתן שלך".

הסטר גם מסבר על הנראוות בחיי המוגרבים: על בציר מקסיקני, ששב לבפרו לאחר שעבר כמה שנים באר"ב, ואפילו אביו לא הכיר בשום שהשמיע מרוב הפיצות ואאיפריות. שאבל: על אבות בציר, ששבו לתינוקותיהם והלוו פרצו בבכי, כאשר מצאו. עמוס נדוקות נוחנו על נשות אכרים המתאבלות על בקליקן שאינם חוריים, מאוני שנמסה בתאונות, שאיש אין אינו יודע עליהן. אותו קושי כמעט הזה לסוסר, כאשר נאלץ להסתגל שוב לחיי הקדמים, עם הנוחיות הבוהמה בכך.

לדברי, הפעם היחידה שהוגדרו על טילוו בקטקיים, היתה באשר שוחרי נכול טקסיקניים, שהוקשן עליהן „פיוסים", שכו לו לא"ל מאיר בחזנוס את הנבול לאריזונה, ותחוו עליהם כאש אקרוחים וחוח־מקלעים.

„רויטר"

שביל הבריחה המסורתי

ביתור הא לקשור קשרים אישיים־קרובים עם המקסיקנים.

בספרו הוא מספר בהומור, כיצר אמילין, מאקסיטו, טרסם המאבצ נסעו כמסבנות למעלה מ3,500 ק"מ מקליפורניה לסלוריה בלא להוחיק לממה, רק בחוכים את הדרך בן נסעו קרסלבן בחיפוש אחיי עבודה. כיצר עסר טיפוסיהו הנוס בנכל תעשיה בלוס אנגלס. כאשר נסתתה לפניו דלת אוטוסטרדה, הראשונה שראה בחייו, ביצר קאולוס בנשל בלשונו הנרשה, באשר ביקש להמציא לחבתו האמריקנית את הבנושם שלה באומרו: „אנו אוהב את הסיריתן שלך".

הסטר גם מסבר על הנראוות בחיי המוגרבים: על בציר מקסיקני, ששב לבפרו לאחר שעבר כמה שנים באר"ב, ואפילו אביו לא הכיר בשום שהשמיע מרוב הפיצות ואאיפריות. שאבל: על אבות בציר, ששבו לתינוקותיהם והלוו פרצו בבכי, כאשר מצאו. עמוס נדוקות נוחנו על נשות אכרים המתאבלות על בקליקן שאינם חוריים, מאוני שנמסה בתאונות, שאיש אין אינו יודע עליהן. אותו קושי כמעט הזה לסוסר, כאשר נאלץ להסתגל שוב לחיי הקדמים, עם הנוחיות הבוהמה בכך.

לדברי, הפעם היחידה שהוגדרו על טילוו בקטקיים, היתה באשר שוחרי נכול טקסיקניים, שהוקשן עליהן „פיוסים", שכו לו לא"ל מאיר בחזנוס את הנבול לאריזונה, ותחוו עליהם כאש אקרוחים וחוח־מקלעים.

„רויטר"

לוחות בכושר עניני

אין טעם ללכת עם רץ או לרוץ עמה בבחירות הקרובות. כיוון שאין למפ"ם ולה מצע משותף, אך צריך להתחזק מבפנים

מאת חיים שחורי

בעתון „על המשמר" מיום 28.12.87 סיימם חבר ויקטור בליט מאמר תחת הכותרת „עת לרדן ביחיד", בו הוא מרבר על הליבה משותפת לבחירות הבאות ישל מטים עם מפלגת רץ, והביטוס שלו הוא לברור של השמאל בישראל למען קידומה והתפתחותה של המריצה לעתיד לבוא, והשמאל לפי דעתו של בליט הוא ביום מפלגת רץ בלבד.

על מנת להרגיש את רצעתו מוספות עליירי המערבה תמונותיהם של מנהיגי שתי המפלגות אלעזר גדעון ממפ"ם ושולמית אלוני מרץ, שהראשון אומר, „אין הבדלים מהותיים" השנייה — „למנוע מלחמת אחים". מה בהנתה של שולמית אלוני במגיעת מלחמת אחים לא ברור לי, אבל אין אני חושב שמובל מפ"ם, חסנו אלעזר גדעון, אמר שאין הבדל מהותי כיגינו לבין רץ, כי לדעתי ההבדל הוא מהותי ביותר.

אבל לפני זה יש לבדר מה זה „שמאל" לפי התפיסה ומתחה הבוללת. אם החבר בליט דואה בשמאל רק מלחמה על זכויות האדוק, שרוון ואני מוסיף גם במיבה לשלום, אז אותי זה לא משכנע. אצלי שמאל כלי אידיאולוגיה סוציאליסטית אינו שמאל ורץ אינגה מפלגה סוציאליסטית ועל מנת שלא תהיינה ספיקות הוא גם מברה על כך ביקרי קילות. סוציאליזם מבוסס לא רק על חופש הפרט ושוויוגיות, אלא בראש וראשונה על אמנה כלכלית־חברתית, אבני רבוטיות, והבסוד הזה לא קיים במפלגת רץ, כמו שבליט חיבב לדעת.

גם בתוכ שחרות אלה מלא חדרה על עתידה של המריצה במרינה באדוק, שוויוגיות ובזרקה, לאור התהליך של הקצונה המוזה של כל הימין בישראל כולל גם המפלגות הדתיות. הדיתי מוכן לחתוך על הדבה פסיקים ומקומים", לו הייגו יכולים ללכת לכחדות לבנות בכלוק משותף, ובה של כל החלקים הספרים והמחקרמים במרינה. אך במסגרת הזאת אי־אפשר לחוציא את המלבת העבודה, שהיא הבוה הפועל־המרבי בארץ, אבל מעוים מה פוחל בלים את מפלגת העבודה מבחלה טוראלית מלחמה נגד הימין. אין הוא רוצה להביא מפנה בחריבה בהליכה משותפת רק עם רץ, לא מובן לי בכל.

אבל אני חוזר בחזרה למושג ה„שמאל". ניקח את אדצות־הבריח של אמריקה לדוגמה לרמוקרטיה רחבת המפרים הקיימים בה, זכויות האדוק וחופש מלא לבל, והמרינה הזאת היא מרינה קפיטליסטית קלאסית, ושינו דוגמאות רבות נוספות. מתברר לבן, ש„שמאל" אצל סוציאליסט יש לו משמעות אחרת לגמרי. לפי המושגים שלי רץ אינגה שמאל. היא אולי מפלגה אל דוס של ליברלים דרימלי שאמילו אנשי שינוי יבולים למוצא מקום בשורותיהם.

מרחים אחר, שבליט מאשים את הבנות מפ"ם באופרטוניזם אי מרינית של חלוקת כסאות. עד כמה שרדוע לי היו פנות רשמיות למפלגת רץ להליבה משותפת וחשובתם היתה לאו רכתי, ועלי לציין, שלו היו שואלים אותי, לא הייתי מסבים לחוד אחרי רץ, כי לא מיקום מעיד גדול לנו מנת להקים מערצ'יק קטן. אבל פנו, ואם אופרטוניזם ושמירת כסאות, אז הדרך קודם כל את מפלגת רץ, יותר מכי שהוא לפי הבחלים להליבה משותפת היה איש רץ, חבר הקיבוץ האדוק, רץ כהן, שהוא לפי כל הרעות סוציאליסט ומנשים יום יום את דרכו הציונית־סוציאליסטית. אבל אם הוא רוצה לחוג את חני הפועלים ולהנוף את שני הדבלים גם יחד, גם הלאומי וגם האדוק, הוא פונה לבחנו הקיבוצי כי במפלגת רץ אין לו אפשרות לפרוש את הדגל הארוק. הביטה להתבגרותו בדוחה מאוד, בהליבה משותפת עם מפלגת מפ"ם לא מובטח לו מקום בבנגוח. מי לכן אופרטוניסט וגי סומך על בסאות?

עוד הבדל מהותי

נניח שיש הבמבה במפלגת רץ בהליבה משותפת עם מפ"ם, אז בוודאי מכין בליט, שיש להוסיף במצע משותף. האם הוא חושב שזה אפשרי? הלא כל הקרקעות הסוציאליסטיים, שמפ"ם, לא תוותר עליהם, לא יקבו מקום במצע משותף, ומה לגבי האמנה החברתית, לגבי עובדותנו ודרכנו בהתחדרות העובדים, גם בגן הקיים הבדל מהותי בינינו לבין רץ. קודם כל על העקרונות של התחדרות הבנוים על חברת העובדים, ובשהה של רץ בנדון לא הוראנו את נישתנו וקיבנו של בליט הוא הלק בלתי נפרד מהתנועה הקיבוצית, שהיא עמוד התווך של חברת העובדים.

יותר מזה אפילו הסיבמה הבמפ"מית. „מפ"ם עם העובדים" לא תתקבל לא רק שהרי רץ שהרי דרכנו לא רק מבוסס על אידיאולוגיה אלא גם על הנשמת האידיאולוגיה בעשיה קונקרטית המיוצדת ובונה חברה חרשה זוס יום שעה שאה, שהיא חלקה של הנתנועה הקיבוצית. מה חלקה של רץ בעשיה קונקרטית זו בעבר, בהוה ולקראת העתיד? הלא פרט לסיסמאות, גם אם הן יפות ומוצדקות, לא בנו ויצרו בארץ לא בלום.

אם כן, לפי דעתי אין לנו מצע משותף כולל דחבר עם רץ, למעשה אם אני בעיין במאמרו שלי בליט שוב ושוב אני מוברח להגיע למסקנה, שהוא מציע להיבלע בחוך רץ, עד כדי כך הרייאש ממפלגתנו לתוענגנו, בו ביום, תפקידים ציוניים, סוציאליסטיים וילאומיים דבים שבאים לידי ביטוי בתרשיבות העובדת ובה בחלק הערוצי של המפלגה, המכטא נאמנה את ציבור העובדים במרינה. ואשר משמש להם הה וכתף לסמיכה על כזכויותיהם המעמדיות.

ואם בליט מרבר על התנגנות רציונאלית בפמ"ם, בסציאות שנוצרה כיום, אז אנא הוא ומרדיס נוטפים ודעות אלו בקיבוץ הארצי מצד אחד, ואני באיש עיר וחבריה עירוניים מצד אחר ניתן ביחר מבחנגנו בלילכה המחנה מניחה על מנת לחזק את מפ"ם ולבעוה בחנגה מלוכר המאמין בדרכו. אין לי בל ספק, שרבים רבים מהרינה שמאל יצערו איתנו כיום הבהרה.

סוציאליזם מרעב

מאת יעקב הורביץ

התעורר רב ברייר וגילה לחרירתו למינתה לבו מבבה אירחיות עמוקה בתוך המחנה אשר לנוילו הקיים את בל חייו („בחירה בדוסר העיקרי", „על המשמר" 23.12.87).

בייחוד הוא מיצר על אבדון הבינסוס העיוני של הסוציאליזם. לא סגש, לדבריו, עד בה נפש היה שתרגיר מחדש את תוכנו של הסוציאליזם. הוא אכול קנאה רחוגה הפאר של פארים, ברידיה, ואפילו תל־אביב ואילו גרבצ'וב עצמו קבע שבחבורה הבוריי־ה שורדת ארישות, אברון דרגמיה. ברייר מתחלחל נוכח המסקנה המבעבת, כי בהתמודדות בין שני המשברים, מתחנן בפר הזוגנה הפוטית, התחרות הוחופשית, שלטון הפוש, ובנרבה. „השתלטות נטורה בה האיידאולוגיה הלילדית אז הגיאוגרפיה־ראלית". המסקנה — דעיון „השוויוגנות" נחל כישלון חודרן.

כאילו בתוך תשובה לדברי הבמיה של רב ברייר פרסם העיתון דשימה נאה של צבי טימור („לא רק פיס בחיים", „על המשמר", 1.1.1988) על המפולת בבדרסת העולם ובה אנו קוראים: „איי־אפשר לנהל חברה דימוגרת ומאוגרת רק על בסיס חוקי הבגנוגל, חוקי הבדרסה וחוקי הפיס... האלוגת הוחומה החוטשית מתחילה לצאת מאוגנה בעולם".

תמהני שסוציאליסט ואיגני מעפקם בבנוגו של רב ברייר, בשהוא מבריז: „אני סוציאליסט וכותב מאמר זה בסוציאליזם" אינו דאה את המוגת העולם כולו. הוא מתעלם מ־700 המיליונים הגוועים ביום בדעב באסיה, אפריקה ואמריקה הלטינית. בעדי הרעבתות הגוועים אין דאוגות אלו. אולם שם אין גם גופות בגיאים שמתו בדעב. בסין, שלפני 1949, מתו בל שנה ב־15 מיליוני בגיאים בדעב. גם רוסיה הצארית, ראתה מחוות בדומות וזוועה בל־בגיאים המגיים בדעב. אינני מתעלם מהסחרדלים בל־ברית המגיעה בעבר, מהחרים האורבים ומהאסיר הטוטליטאריי של הלשון, אולם המשטר הקומוניסטי ניצח את הדעב, אז הטלי ואת הבדוחה.

בארצות־הברית, העשירה בעמים, בעלת רמת־חיים הבבוחה בעולם, 30% מאוכלוסייתה רמת חייה היא למטה מרמיגיות. באותה ארץ יש גם 10־ מיליוני אנשים שאינם בעלי בל־בגוח. הבדול אל הבינסוד אולם אף הם יאמצו את דרך החיים האמריקנית הייחבבו עבדים בעדים לשלטון הדיוסה הפרטית, והחתרות — מטפקבי אם יעלה בידם להימנע מהגגיעה בהלוחים אל המשטר המפיאליסטי.

רב ברייר חיבר למטר לעצמו דו"ח שי מיתאם כדוד בין עני לדבים וסאר למעמים — מצוד אחד, לבין רמת־חיים נמוכה בהמה, לשיוגים — מצד אחר. מסבה אני אם בותב המאמר עם ציטוט אמיתנו של מארבס, „בי־יש לחוך מחרש דוזקא את המחוך עצמו". ברם, מארבס אמר גם, בי „יש להוסך בל אותם תנאים שבהם מצוי האדם כיצוך מרשמל, מדוכא, מנוגה ובוזה". על יסוד תורת הסוציאליזם של מארבס, שלא בם לחוך יש הוים, אין מתגרב לבסח הוגיה לסוציאליזם, שבחזה יפה בם לינינו אלה. „מציאלים מסשבו יצרות תנאים, שבהם הוכל האדם לחגר את עצמו. לסם זה עלה לדקים מסשר הבדחי על־עמדי הדמוקרטי עליירי ביטול הקניין הפרטי על אמצעי הייצוך העבדתם. ליחי צדדים בינ־חדיר".

מבט ראשון

בעיות אדמה, בעיות כיבוש

מאת דורית קדר

במוזיאון חיפה מראצת תערוכת ענק של יגאל תומרקין המבוסה על נושא „וינסנט", וינסנט ואן גוך. שלושה צוירים עשויים לשמש בנקודת מפתח: „הזורע", „האמן הולך לעבודה", „החמניות". דווקא שלוש עבודות שאין בן אחד מהעבר הקיומי הניבטו בחלק אחר מיצירתו של ואן גוך. אמנם אולם כמעט שלם מוקדש לדיוקן עצמי עם האוזן הדבוקה, אך נושא זה שונה במסדיו ובאסוציה.

תומרקין נוטל את חזותו „מעתיקו", בצורתו הוא, לצירוף ולפסלין אך יוצר קומפוזיה שונה. המרחבים בעלמו, הבדידות בטבע שמעבירה כך בכר את התחושה של היות האדם חלק סמנו — אף הם הדידו רגליהם. כמקומם באים הצפיפות, ריכוז היתר, מעין עצים הנוגעים על האדם באילו היו חומות של בית־כלא. הצבעוניות הירוקה ומלאת החיות המכה לחלוחה, לקרום בשחור לבן. הזר על כן חופש האדם, באופקים שאינם מסתיימים, הסך היה לבלתי אפשרי, שכן הזורע או שהאזן הזולל לעבודתו משוש מה הסך לאסוף מסבת הזוחמת שלפניו. אולי הייתה פעם מדרשים אבל משוים סה הכדוא שבנו, צבעי הסוואה שפערו את דמותו הוא ותרבית החייל והרזבה — כל אלו מעכבריים ניהאגוסים שונים שינוך האמן מאקסוראלית, בעיות האדמה, בעיות הכיבוש, פרובלמטיקה של כוכש ונכבש.

גם התמונות עובדות מטמורפוזה חוקה וזהן נהיות לוגג שמשות שבפיש הדעים המאירים על כל סה שמתחת, מצצות מלחמה, מצצות זוסן ואכובה בכבלה על עצמה את תפקיד המטרתה. התחושה כן עצמה אם כן היא של מעבר ריאה את הכבלים הקשרים לחוה. „צוואר לשכור" או אויכ הרבלים. תחושת הבכירות והקלאוסטרופוביה, צבעי חלודה וצחוב אליס — כל אלו מנוגדים בתכלית לשלושת צירוי המקור.

לא כך בהקשר לדיוקן העצמי עם האוזן הכרוחה. אבל גם הפעם תומרקין מוסיף מעצמיותו. הדיוקן מראה את האמן ואן גוך עם אוזן חבושה, בשעה שתומרקין מצייר את האוזן שבבד נכדתה ומנותקת מהראש, הדם זולף ומבתים את הנייר והפנים ובן שבעיות האצבעות והיד שעשו ואת. אבל היד היא יד תומרקין כמובן. זה האחרון עורך כאן מעין אקט של אמפסיה אדיה. אבל גם הפעם

יגאל תומרקין במוזיאון חיפה

הקונוטציות הפוליטיות מצויות כמו בציור שבו מצויירים שמותיהם של וינסנט וינסנט לו תומרקין.

תערוכה איכותית העשויה להצביע על היכולת הליריסמיה חמיד לטמוח לאפיקי העבר, אך בתנאי שאלו הופנים אך ודק לעקרות ויצוק לשם יצירתה של עבודה אחרת בעלת דוח משל עצמה. בצדה זו מתעוררות האסוציאציות של הציטטה, מתעוררבות הזמיה האמיתה הייחודית של האמן המתייחס ומסקוות איזו סינאיה חדשה ואמיתה שונה. תערוכת חובה.

תערוכה

מחול בעדשת המצלמה

„מצב ותנועה" במוזיאון לאמנות ישראלית ר"ג

„לילה", נרטרוד קראוס. צילום של א. הימלדייך

מאת גיורא מנור

מסלא, שבעיותות משבר בלבלי ומצב של קיצוצים מתמידים בתקציבי התרבות, קמים להם למרות הכל, מרהדות חדשים, במסקמות ליריים מסתיעים. זה מוצית השנה מועל ברמת־גן, בבביש המוליך לאוצבוריון, במבנה תעשיה ישן שנעמר לחירמה תיבל, מוזיאון המוקדש בסמוחש לאמנות סמלנית ישראלית.

המוזיאון, הניצב על קרקע השייכת לעיריית, הוא בבעלותה של עמותה ועיריון לא זבה בעצם לבהבה דשמיי? מצד הסיסמה הרבוחה בכלבה: מרי חורש מתולבה תערוכה באחר משלוחת אל־מנתיב. אגב, הבית המבוניב כלוכבו שרפ, אבל בהחלט נוחדו בו, בסמכונו אני מנית, סיסמי הרוכה של עברו התעשייתי — קורות בחיל שנשאר פעם מנופים ביידים, בטון חשוף, בטריד, ומשטח מוגרשם. אין זה מוזאון של שיש, בזן ואדנגן, אלא של כסון וגג רעפים. הרפסים בה הולם מיגונות את האמנות החרישה המצגגת בו, קאף הוא על־פי־רוב עשויה מומחים יום־יומיים, לא חגיגיים כמודע.

כיצים אלה מתקיימת בו תצוגה של צילום המחול של אחר מתוחיך הצלמים החל־אביניים, א. הימלדייך. בארכעים הצלומים בשחור־לבן ברדה והגרילה ויזיאון שלבב, אוצדת התעוזבה, בעלת הגלריה לצילום בירושלים, ש„גלילה" את הימלדייך, שבבד אינו מצלם למעשה הוא בגימלאות.

הימלדייך הוא מארחם יקים, שהביעו ארצה עם מקצוע ביד, שלא היה בו שימש בשנת ה־30, והפנו תחביב לכמקצע. במקרה זה — את הצילום.

הוא היה — מלבד היותו אחד מצלמי הפירסום ומומחה לצילום תעשיתי — למחעיר של המחול האמנותי בארץ־ישראל שבגת המדינה. הוא הגיע לשיחי שנות ה־50, בלומר, בל התקופה בה טעלו בארץ האחיזה אורגנשיביין, גרמדיר קראוס והלמתה, ובה הרקרנית נעמי אלסקטנקן, מאולה פרי ואחרות, שכולם מוסיעות מהרמה נאה זה.

למרות שהצילומים בולם נעשו שלא בשעת סעוע (תנאי אחוזה הרבשות הבילמים של אותם שנים לא איפשרו זאת), אלא בסטרוריה אי מה שהיה אהוב עליו יותר מכל, על ריקוד הסמיים, על שפת הים אם על גג תל־אביבי שטוח מיוסר, על שפת הים אם על „שוחר", תנועות מוקפאות, הצילומים בבל בחלק מהיבוה הוקרש שלו לסלחיין ובריחוד אותן מחוות יריים, שהיו אופיניות

הקונוטציות הפוליטיות מצויות כמו בציור שבו מצויירים שמותיהם של וינסנט וינסנט לו תומרקין.

תערוכה איכותית העשויה להצביע על היכולת הליריסמיה חמיד לטמוח לאפיקי העבר, אך בתנאי שאלו הופנים אך ודק לעקרות ויצוק לשם יצירתה של עבודה אחרת בעלת דוח משל עצמה. בצדה זו מתעוררות האסוציאציות של הציטטה, מתעוברבות הזמיה האמיתה הייחודית של האמן המתייחס ומסקוות איזו סינאיה חדשה ואמיתה שונה. תערוכת חובה.

חג המחזה המקורי

„גן ריקי" מחזה ראשון סרי עמו של המוסד דוד גרומן, בבימוי מיכאל בוברין יעלה בקרוב בתיאטרון „הבימה". חזרה פתוחה לקהל תתקיים במסגרת חג המחזה המקורי ב־13.1.88.

המחזה מתרחש בגן ילדים רגיל: „גן ריקי" ומתאר את עולמם הכמיהי של ילדים בני 4. בהתלך המחזה אנו מגלים את עולם הריגשות והחשיבה, החירות והתלונה של הילדים ואת היחסים המתפתחים ביניהם.

מימין: רב דייזר, יעל אמיתי וחיים חובה.

מוסיקה

כשרונות צעירים

מאת מדי שני

תזמורת סימפונית חיפה קונצרט מיוחד. מנצח: שטוגלי סברבר. סולנים: רובין ווילי־אפסטוגן רעיה וסקיר־גנון, פורן וזאדיר האסקין (צרפת) נוגר בתחתונות מוקחת הקונדרלה של מינסבר (גרמניה) בהורבת הייבן פריימנט ווהן בריטן — ביונר. אריוטוריום חיפה — 2.1.88. בתוכנית: מנדלסון — קונצרטו לכנור ולתזמורת, במי מינור, אופ. 64. סימפוניה מס. 2 „שיר הרוחיה" סימפוניה קנטטה.

הקונדרטו לכינור, ומצר שני צידה ויקאלית פחות מוכרת. „שיר הרוחיה".

בחלק הראשון נשמע בבר ביניים, ברגע משתת בשרון צעיר, הכבר יוחנן בריק. ברגע משתת בצה"ל בכבר האשון ברבריית צה"ל. אין ספק שהינו בנר מעלה, בעל טכניקה טובה וחרבה ורגישות. צלילו יפה. אם כי עדיין חסר עצמה וסמנרות, בסיוחר בביצוע קונצרט כבו זה של מנדלסון עלו עם הה תרשים אוזנו בגניגה טלאת חן, פיטוח מוזיקלי ברוח והבנה. סברבר ההוצרת תמכו בנגינתו בלויי תומחתי טוב.

הלק השני הוא רי סאבנס. לא מבנו מרוע מוסיפיים מקהה בה גדולה מרו"ל. לטרוח הגבנרה האקוסטית, השיחה חרה עצמה מרבנות, המצבב בה הה תרשים בקונצרט מנדלסון. סבר אחר יצירה מוכרה ובביצה כמו בסמי מינור, אופ. 64. סימפוניה מס. 2 „שיר הרוחיה" סימפוניה קנטטה.

הקונדרטו לכינור, ומצר שני יצירה ויקאלית פחות מוכרת. „שיר הרוחיה".

בחלק הראשון נשמע בבר ביניים, ברגע משתת בשרון צעיר, הכבר יוחנן בריק. ברגע משתת בצה"ל בכבר האשון ברבריית צה"ל. אין ספק שהינו בנר מעלה, בעל טכניקה טובה וחרבה ורגישות. צלילו יפה. אם כי עדיין חסר עצמה וסמנרות, בסיוחר בביצוע קונצרט כבו זה של מנדלסון עלו עם הה תרשים אוזנו בגניגה טלאת חן, פיטוח מוזיקלי ברוח והבנה. סברבר ההוצרת תמכו בנגינתו בלויי תומחתי טוב.

הלק השני הוא רי סאבנס. לא מבנו מרוע מוסיפיים מקהה בה גדולה מרו"ל. לטרוח הגבנרה האקוסטית, השיחה חרה עצמה מרבנות, המצבב בה הה תרשים בקונצרט מנדלסון. סבר אחר יצירה מוכרה ובביצה כמו בסמי מינור, אופ. 64. סימפוניה מס. 2 „שיר הרוחיה" סימפוניה קנטטה.

נצחונות ליגה להפועל ת"א ואליצור נתניה

תוצאות אז.בי.איי בליגה שלנו

אליצור נתניה — ביתר תל־אביב 105:134 (53:64)

מאת אריה נינגלים

אילו נקלע אמש חיבב בורוסל לאולם האינדיאנפוליס בתל־אביב בסיום המשחק בין אליצור נתניה לביתר תל־אביב וסביבו בלוח התוצאות היה מופיע שם אל תוצאה בתושבו בי הספיר משחק בנוסח ליגת האז.בי.איי. אך ואכזר פיזיר. בל קידבה לאז.בי.איי אינה אלא מקרה בלבד.

אמנם על המשחה נראתה בכל שלבי המשחק קנוצה אחת המצויה בכוחם מצויין — אליצור נתניה, אך מולה ניצבה קבוצה בית־ר"ת תל־אביב, מפוזרת וללא הכנה, שבנעה לכן המפיחה נתניה שהיו ראוי בדיבורים.

בשחקה של ביתר תל־אביב, שחודה מגלות עדך, נפגם בתוצאה מבעיתנו עוד לפני המשחק עם מוכבה מארק מיימסון, שארמנט קלע 10 נקודות אך משחקו בהגנה היה פשוט ביותר.

הנבחרים של אליצור וראיסס תוה. ויימנן ופיל לוקחו ניצלו זאת לקלילות שלים רבים וקלים. כל זאת חדף 13 הכדורים הזוורים שקלע גורב מרון, שהקו החוויק השני בה ביתר.

הבולט מרוב היה לא קלע של מפף קאדל ובדמון מתנה, שהפנין שוב ושוב את יכולתו הידוע־לשהיה ונעצר בידו המדויקת של אדר גורן ובכושרה הטוב של יואב קדמן.

בכלל יש לציין כי אליצור נתניה מצויה ביום המשחק משחק סוב והתוצאות מרבדות בעד עצמן.

אליצור פתחה היסב נתניה בכדור 2:19, 7:15 הבית"רים ציינוק ל־21:24 בזה מארק ומיקי שחקני אליצור את הפער ל־27:42 ל־53:64 המחצית.

נשות מעגן־מיכאל התפרקו

לאיצנר הבדרוסל לסני אבן, אך אי אפשר היה לדחות את התחיינה ביון המעגן מתחדשים המשחקים בליגה הארצית" אמר חפר כבאם.

המעגן מעגן מיכאל נשרה לפני שלוש עונות לליגה הארצית. לפני שנתיים עמדה הקבוצה על סף העליה הודה לליאומית, אך בשלה. בשנת 1968 ובתה הקבוצה בגביע המדינה לנשים, ב־1970 הופיעה בגמר הגביע, בין בוכבות הקבוצה היו נורית שומר ועזה לוין.

פתיחת המחצית השניה היתה מעין המשך שלב הדקות הראשונות בהיתה שדת שדות הבדבור שלהם. מבאן צמת יתרון שחקני נתניה בפתרונות. 16:91, 80:100, 93:114 ובסיום 105:134.

שמעון שלום ולצר ושי שטיינקר, לעיני כ־150 עופים, בסגרם האונדרסיטה בתל־אביב.

● קלעו לאליצור נתניה: נבראן 30, ווקר 30, ויינטן 28, לוקהם 20, קרמן 18, פיל 8, פרי 4 ומאלוביץ 2.

● קלעו לביתר תל־אביב: מיימסון 41, מרגלי 29, יעקבי 21, הוארד 10, מוסקוביץ 6, קלוס 5, פולם 5 ויגיבאלין 3 וסלינס 3.

מאבק יוסף הבב

קבוצת הפועל ת"א, הלילה בריבה ה־26, 14:71, הלילה בה 3200 הצופים. אולם ההבטיח הירסמה מודהן ניצחונה בסיום מבבי חיפה ל־92:103, לאחר 36:55 בסתאיים.

מבבי חיפה לא היתה ידיב ראוי לשמו במחצית הראשונה, בה היה המשחק חדדבדר.

מחצית זו היתה שיבת לליגאון שאונס, שבה קלע 22 נקודות, ואילו חברו לאולאן אדיטר נתפס לחלוקה דבה וקלע את הסל הראשון רק בדקה 17:1. מבבי חיפה נראתה אומולה נמחצית זו, כאר ארי 36:55.

מחצית ב' היתה שיבת הליגאון שאונס, שבה קלע 22 נקודות, ואילו חברו לאולאן אדיטר נתפס לחלוקה 331 נקודות, מתוכם 17 בשדה ו־10 בזריקות חופשיות, דיבון את הדיפנס בדרום חודשים, דיבון את הדיפנס שצימנו עו לחפוש מן הבלתי ראוי בשל הסלים בדקה 7:84, 75:84 הדעדרות לא סרסה, שאונס ופרישי מן בסיום בסטה אם נצחון הפועל ת"א — 92:103.

בשורות הפועל ת"א קלע ליגאון שאונס 2 בזרוים, ואילו הדסבי גון ביניון — 15.

שפטו דוד דגן ואבב נימן כאולם אוטשיקין בתל־אביב.

● קלעו להפועל תל אביב: שאונס 31, דלול 18, מרסר 16, איימס 12, פרישמן 12, ולוטיקמן 10, אליץ 2 ולאפוף 2.

● קלעו למכבי חיפה: פלאוס 33, ביגין 21, ספן 11, שטיינר האוור 8, גורדון 7, רוזנבר 4, ברנע 4 ואופיר 1.

רוד חוליט ניצח גם את יובנטוס — 0:1

● ליגות באירופה

שער של "המלך" הבלתי־ידוע בליגה האיטלקית הוליבר דוד חוליט בריבה ה־פז, הענק נצחון חדון למילאן על יובנטוס בטורינו 0:1. התלוון הבלתי־ראוי ראש הקמיין שתי הזדמנויות מזו לכבוש שערים. האלופה נאפולי תצוגשה משני הבכמרה הרצונים הבכמרה בשלוש עונות בליגה הארצית. לפני שנתיים עמדה הקבוצה על סף הבליגה הודה לליאומית, אך בשלה. בשנת 1968 ובתה הקבוצה בגביע המדינה לנשים, ב־1970 הופיעה בגמר הגביע, בין בוכבות הקבוצה היו נורית שומר ועזה לוין.

הארגנטיני דניאל שאפארלה האיטלקי אלסנדרו אלטבלי בכשל ארנסר על הבשרים בשמחה הנצחון של אלוף על בצמה 0:2.

תוצאות נוספות: אטאלנטה — פבקאדה 1:2, קומו — ורונה 1:1, אנפולי — אלבינו 0:0.

לונאפולי בראש הטבלה 23 נקודות בתום המחזור ה־14 לפני מילאן הבסה ל־20 נ"ב, רומא 18, אינטר 15, יובנטוס ורונה — 14 נ"ב.

נצחונות לארבע הראשונות בפורטוגל

האלופה בנסיקה לסמון ניצחה במחזור ה־15 בליגת פרטוגל, את ג'מפדריש 0:2 ומפגרת בארבע נקודות אחרי המליבה פורטו (27), ובינצחה את אסטרילה 0:1.

בהארגשה בסמוס השלישי (22), נבדה על אקאדמיקה 0:1 ומקרטה בשתי נקודות שם שמוראל, שהבסה את פאנאטל 0:4.

סנדרטינג לסמון נגדה בתיקו אפס מאלוא.

פורטו ניצחה עם 10 משחקנים

למרות שאחד משחקניה (שוסה) הוחרק, הצליחה פורטו לנצח 0:1 בשדה אלבה פרוטוגל.

לריאל בראש הטבלה 28 נקודות, לפני אתלטיקו מאדריד (25) שבדה על אלבאסה 1:2.

אותו נוספר נקודות (25) לריאל סוסיאראיז בסמוס השלישי לאחר שבבדה על ואיראוליה 0:1.

בילבאו בסמוס הרביעי (21) נפגדה אלבה שעדים מקאדיז.

כדצלונה — ניחון 0:1, בטיס — מאראגוסה 0:1, סלטה אוסאסונה 0:1, לגרנדס — לאס־פאלמאס 1:1, מאיורקה — סכיליה 0:1, מאלאגה, אספניול 2:2.

ח"כ מבקש חסברים בקשר לטיסה לדמשק

מאת יוסף גלזר

טיסתה של נבחרת ישראל בבדרוסל בדמשק, בעקבות אריזתה ה־ב' בבלגיה, במצוה שני שה דבר ל— ...המשק מרם דדה מבוד' הזים, 3 חודשים לאחר האירוע.

אתמול הגיש חבר הכנסת פרופ' שבח ויס שאילתא לשר הבטחון בנושא זה. ויס טוען כי מבהבה בעתונות עולים מחר־לים בטעויות המוזים בעליתה של נבחרת הבדרוסל על מסוס שיעורי האחרון הוא רמשק ועזר. בקרוני לשאול את השר איזה לקחים ניתן לחפיץ בין המחולים הללו לבני העתיר לבוא וכמו בן ציך לדעתו לא השר לדתייחס לגרמים שבביאו למחרלים אלה".

הניקס גברה על הסלטיקס

בהסמון סלטיקס נצחה ביריב ניו יורק הבה 106:88 בלילה האב.בי.איי.

לוס אנג'לס לייקרס — אריזאונה 98:101, אטלנטה הוקס 105:113, פילדלפיה — קליבלנד 110:126, וושינגטון — קלטיקס 76:108, סיאטל — מאן אנטוניו 141:133, שיקאגו — יוטה 91:113, ויקוסין — פיניקס 98:104 ואלאס — נולדן סטייט 99:115.

הטבלה הלאומית

22	9	25:1079	11	1. מכבי ת"א
21	9	990:1112	12	2. הפועל ת"א
20	10	1016:1105	12	3. אל. בנצרת
20	10	973:1067	12	4. בלמשלים
19	9	901:961	11	5. הפ. חולון
19	9	1068:1027	12	6. מכבי ר"ג
18	9	1143:1120	12	7. מכבי חיפה
16	9	893:899	11	8. הפ. חיפה
16	9	1008:917	11	9. אל. רעננה
14	9	1130:1079	12	10. בית"ר ת"א
11	9	1098:850	11	11. הפועל ר"ג
11	9	1018:814	11	12. מכבי נתניה

מכבי ת"א — הערב בחיפה

שלושה משחקים השלימו הערב בא את המחזור ה־12, הראשון בטבטוב הטבי בליגה הלאומית בבדרוסל.

הבטבוליה הבלתי־מנוצחת, מכבי הרימה, עם הפועל חולון, הלילי בבינה. אולם קשה להניח שתעצלה להפתיע את בובבי חולון, שניצחו במבוכה הראשון: 79:74.

מאבק תחתית יהה בנתניה בין קבוצות אליצור נהדיד רמלה והפועל חולון. רמלה מבוטבת בבינה. אולם קשה להניח שתעצלה להפתיע את בובבי חולון, שניצחו במבוכה הראשון: 79:74.

בטבוע שעבר, בבירה, הפועל הנגיאים מבצחון 77:80 בכל זאת הדיה זו הפעיה אם מכבי נתניה תחזור על נצחונה העדב. מבוכה הראשון — 82:95 להפועל ירושלים.

דב שגיא

דיר הדעה המערכת לתבנון ולבניה
מערכת מחוזית

השוער הבין־לאומי אריה אלטר שספג שער מזוי

אחגבר על השער המצחיק

ניאת יצחק ויכרוך

רק שני נקודות נפרדו בין המליבה הלאומית מבבי נתניה לבין המליבה אחריה הפועל תל־אביב. לפני שבעיניים עמד פקי בנתיים בין שתי הקבוצות על א, אך מבבי נתניה נוצחה פעמיים בראיצות והפועל ת"א ניצחה.

כיום דומה כי הבבבר אותו עברו הארונים עם פתיחת הטבטב הטבי תלף. הבבונה תתיבבה, הבצעים שבו והבאמנו יצחק עוינור נבים הדבב ציב.

אחר בעיודי התוך של הפועל תל־אביב הוא השוער אריה אלטר. הבבבה בבבבה בבבבה ב

הואר מעצרו של החשוד ברצח הכפול בירושלים

"לא רצחתי איש, הדי עשיתי דרך של 25 שנים בשירות בתי המוהר", אמר אתמול פרוסור לוגאסי (57), קצין הבטחון לשעבר של סניף הסופרמרקט בירושלים, הצעיר בתי המעצרים בדצו הבוקר של מנהל הסופרמרקט דפי רצאנו ויקצ'ן הביטחון במקום, ובריח מיגוני ב-2"ב

נושא בית משפט השלום בירושלים, השופט אהרן שמחה, האריך אתמול בתום חיין את מעצרו של פרוסור לוגאסי ב-15 יום, לפי בקשה מטעם המשטרה, שסון בסון, נסר תומר חסר לשופט.

פרוסור לוגאסי שהופיע בבית המשפט ללא עורך דין, אמר לשופט כי חוקיית לחנו עליו ובבר שפטו אותו. הוא חזר ואמר, שהוא אינו הרוצח, ולדבריו לא היה לו שום מניע לרצח את שני עובדי הסופרמרקט, כי לא יו לו כסף רב בכנר.

השופט אמר לחשוד, כי תוצאות בדיקת נלאי הסיד מצביעות על חוצאה שלילית. החשוד פנה לשופט ושאל: "כבוד השופט האם זה הגיוני?" השופט ענה: "לא".

השופט סיכם, כי מוחכר בחשד לרצח אם שוחפות בדצו, ולכן אינו יכול לשחרר את הנאשם בערבות, והוא מוצא לנכון להאריך את מעצרו.

(עריאל)

בג"ץ: עורך הדין שדיבר בטלוויזיה לא פגע באתיקה

הופעת עורך דין בכלי התקשורת, על פי בקשת עיתונאים, בעניין בעל השיטות צהיבדיה, בדי לתת הסבר על בעיה משפטית, אין לראות בה עשיית פרסומה עצמית, בית המשפט העליון קבע אתמול הלכה זו בעתירות שהגיש עורך דין נגר בית הדין הארצי לעסקות של לשכת עורכי הדין.

במרוורות הארוחות של הטלוויזיה הישראלית שודרה בתכנה על מאבקם של עורכי הבית אל-יעל נגד פירוק החברה. על המסך נראו מאות העובדים בשהם נכנסים ויוצאים ממשרדיו של פרקליטם. הכתב סנה אל עורך הדין רביקש ממנו הסברים על המתרחש. עורך הדין נתן הסבר הוגן ומלא ואמר, כי הוא עוסק בהתחמות העובדים על בקשת הוצאת לפיק, אשר תוגש לבית המשפט המחוזי.

הודעה המחוז של לשכת עורכי הדין בת"א הגיש נגד עורך הדין בקבילה לבית המשפט העליון בקשה לחייבו בהלכה לפי בקשה לשמיטת חדיב בהתאם לסעיף 146(ב) לחוק הסנגוריה, בטענה שבעצם הופעתו בטלוויזיה הוא הפר את הוראות הסעיף 2"ב לחוק הלשכה, שלפיו אסור לעורך דין לעסוק בפרסום.

בדיון בבית המשפט העליון הסביר עורך הדין, כי הוא הגיע לבית המשפט לאחר שהגיעו אליו מספר עורכי דין אחרים, אשר ביקשו ממנו לבוא ולהגן על הבית.